

Especial

Lliçons apreses amb la COVID-19

I iniciatives per a la represa
de l'activitat el 2021

Entrevista amb

Joan Pera

Director general de Manufacturas Arpe

*“Qui no avanci en la digitalització
o no aposti per la sostenibilitat
quedarà fora del mercat”*

140.000 milions Next Generation EU

Kreedit inicia la tramitació
per les pimes del primer tram
dels fons europeus a fons perdut

Més informació: www.kreedit.com/next-generation

Kreedit[®]
finançament empresarial

Passeig de Gràcia, 54, 5a. C
08007 Barcelona
T. 934 675 641 · info@kreedit.com
www.kreedit.com

Soci protector

ACCID

Associació Catalana
de Comptabilitat i Direcció

*"Solucions definitives a les seves necessitats
de finançament a mig i llarg termini"*

Quan la Junta de Govern va iniciar el seu mandat a mitjans del 2018, vam proposar-nos posar en marxa un pla director per tal de millorar l'actuació del Col·legi i aconseguir complir millor la missió de donar servei a les persones professionals de l'economia i de l'empresa. Amb el lideratge d'Anton Gasol i la participació de tots els membres de la Junta, personal del Col·legi i un bon nombre d'economistes, vam completar l'etapa de diagnòstic i també la identificació de vuitanta mesures. Es tracta de mesures que cobreixen les àrees principals del Col·legi. A principis de març del 2020, la Junta de Govern va decidir implementar les mesures aprovades. Malauradament, al cap de pocs dies (concretament, el 15 de març del 2020), ens vam trobar amb la pandèmia. Aquest fet va provocar que l'activitat del Col·legi es veiés molt afectada (en temes com la salut o amb l'ERTO que va iniciar el Col·legi). Per aquests motius, la Junta de Govern va decidir paralitzar la posada en marxa de les mesures del Pla Director.

Nou mesos després, el 24 de desembre del 2020, la Junta de Govern, tenint en compte que el Col·legi ja no estava en situació d'ERTO, va revisar el Pla Director per identificar les mesures que es podrien dur a terme en la part final del mandat. Així, tal com vam informar en l'Assemblea del 4 de febrer, hem seleccionat 46 mesures que intentarem completar el 2021. Com que aquestes mesures es detallen en un dels articles d'aquest *Informatiu*, tot seguit només n'esmentaré els aspectes més rellevants:

- **Governança:** definició de la missió i objectius del Col·legi.
- **Noves tecnologies:** digitalització per tal de millorar temes com la formació, les reunions i altres activitats col·legials. Aquesta és una iniciativa en què ja s'han produït moltes actuacions que la COVID-19 ha accelerat.
- **Comissions de treball:** volem millorar la coordinació i la qualitat de les seves activitats. També volem millorar la perspectiva de gènere i la participació de les seues en la composició de les comissions.
- **Col·legiats/des exercents:** l'actuació central és elaborar una enquesta a despatxos per conèixer les seves necessitats i opinions. Els resultats de l'enquesta donaran llums sobre necessitats i serveis que cal implementar.
- **Col·legiats/des no exercents:** ens hem proposat fer un programa d'incorporació i fidelització de col·legiats i també dissenyar quotes per a col·lectius específics com són els joves i jubilats.
- **Serveis:** potenciar la borsa de treball, donar més suport a la dona economista, incorporar nous avantatges col·legials.
- **Formació:** aprofundir en l'estratègia de formació *on-line*.
- **Presència institucional:** emissió de més posicionaments públics per donar opinió fonamentada que pugui ser útil per a la societat.

El Col·legi d'Economistes de Catalunya va seleccionar a l'Assemblea del passat 4 de febrer un total de 46 mesures que intentarem completar aquest any 2021

Oriol Amat
Degà del Col·legi
d'Economistes
de Catalunya

Entre les activitats que hem fet darrerament, és oportú fer referència a dues notes d'opinió que la Junta de Govern ha fet públiques. La primera, sobre la situació econòmica, en què, a més de valorar l'entorn actual del teixit empresarial, hem demanat que les administracions ajudin molt més i de manera urgent, en línia amb el que està succeint en països del nostre entorn. En aquest cas, la Junta de Govern va considerar que havia de donar una opinió pròpia i més

referida als aspectes econòmics, en lloc de sumar-nos a altres posicionaments.

La segona Nota d'Opinió ha tractat el sector del comerç, en què també creiem que és urgent implementar ajudes que, si no arriben ràpid, podem trobar-nos amb la desaparició d'un sector que és fonamental per al nostre país.

Abans d'acabar aquest escrit, vull deixar constància de l'agraïment a Anton Gasol després de la seva

renúncia com a degà el passat mes de desembre, per l'excel·lent lideratge i dedicació al Col·legi. També expresso la gran satisfacció pel fet que l'Anton seguirà al Col·legi com a conseller de la Junta de Govern.

I en l'apartat de reconeixements, també convé fer palès l'agraïment de la Junta a l'equip humà del Col·legi d'Economistes per la dedicació i la magnífica tasca que estan duent a terme en condicions difícils. Aquesta dedicació, i la comprensió dels col·legiats i col·legiades, ha permès minimitzar els efectes de la pandèmia en les activitats col·legials. ■

Junta de Govern

Degà: Oriol Amat i Salas

Vicedegà: Xavier Subirats i Alcoverro

President de la seu de Girona: Lluís Bigas de Llobet

President de la seu de Lleida: Josep Maria Riu Vila

President de la seu de Tarragona: Miquel Àngel Fúster

Gómez del Campo

Secretària: Elisabet Bach Oller

Tresorera: Carmen García Jarque

Interventor: Miquel Morell Deltell

Vocals: Alfred Albiol Paps, Emilio Álvarez Pérez-Bedia, Maria Josep Arasa Alegre, Carme Casablanques Segura, José Ignacio Cornet Serra, Berta Ferrer Berta, Benito García Débora, Jaume Menéndez Fernández, Miquel Morell Deltell, Ester Oliveras Sobrevias, Ivan Planas Miret i Sofia Rodríguez Rico

Consellers: Jesús Álvarez Rabanal, Arnau Farré Andreu, Anton Gasol Magriñà, Carlos Puig de Travy i Eduard Soler Villadelprat

Comitè editorial

Oriol Amat Salas, Maria Josep Arasa Alegre, Clara Bassols Duran, Raimon Casanellas Bassols, Martí García Pons, Anton Gasol Magriñà, Maurici Olivé Riu, Ester Oliveras Sobrevias, Carlos Puig de Travy i Lluís Santaló Bel

Edita

Col·legi d'Economistes de Catalunya

Fotografia: Col·legi d'Economistes de Catalunya

Publicitat: Gecap, SL
comercial@coleccionomistes.cat

Disseny i producció editorial: ZETACORP - Unitat de Comunicació Corporativa (Grupo Zeta), Consell de Cent, 425. 08009 Barcelona. Tel. 932 279 416

Distribució: Ediciones Reunidas, SA

Dipòsit legal: B-36694-1989

ISSN: 2385-5983

No està permesa la reproducció total o parcial d'aquesta revista, ni el seu emmagatzematge o transmissió per cap mitjà sense permís previ de l'editor i/o dels autors. Ni l'editor ni els autors acceptaran responsabilitats ocasionades a les persones naturals o jurídiques que actuïn o deixin d'actuar com a resultat d'alguna informació continguda en aquesta revista. Les opinions recollides en els textos publicats a *L'Informatiu* pertanyen exclusivament als seus autors. L'opinió oficial del Col·legi s'expressa a la Junta de Govern com a òrgan de govern de la institució. Així mateix, els anunciant són els únics responsables del compliment i de la qualitat dels serveis que presten i de la veracitat de la informació facilitada.

Barcelona Plaça Gal·la Plàcidia, 32.

08006 Barcelona. Tel. 934 161 604

cec@coleccionomistes.cat

Girona Joan Maragall, 44, entl. 3a

17002 Girona. Tel. 972 214 533

girona@coleccionomistes.cat

Lleida Pere Cabrerà, 16, 1r G

25001 Lleida. Tel. 973 210 633

lleida@coleccionomistes.cat

Tarragona Rambla Nova, 58-60, 5è A

43004 Tarragona. Tel. 977 217 042

tarragona@coleccionomistes.cat

6

16

20

26

L'interès més alt

Lliçons apreses amb la COVID-19 i iniciatives per a la represa de l'activitat el 2021

Gent de casa

Entrevista a Joan Pera, director general de Manufacturas Arpe

Notícies

Actualitat generada pel Col·legi d'Economistes de Catalunya

Entrevista

José Rodríguez Pousa, president de Sercotel Hotel Group

28

32

35

36

38

40

41

43

Veus del Col·legi

Els sèniors del Col·legi, una gran família

Seus col·legials

Girona, Lleida i Tarragona

In memoriam

Jordi Nadal, col·legiat d'honor des del 2000

Aula d'Economia:

Balanç d'un any de pandèmia

Treballem en grup

Entrevista amb Salvador Alemany, president de la Comissió d'Economistes d'Empresa del Col·legi d'Economistes de Catalunya

L'economista i els principis deontològics del Col·legi

Entrevista amb Mireia Cammany, directora general adjunta d'Epi Industries Family of Companies, SL

Coneixements a disposició de les persones col·legiades

16

Entrevista a
Joan Pera,
director
general de
Manufacturas
Arpe

38

Entrevista a Salvador
Alemany, president
de la Comissió
d'Economistes
d'Empresa
del Col·legi
d'Economistes de
Catalunya

6

Lliçons apreses
amb la COVID-19
i iniciatives per a
la represa de
l'activitat el 2021

26

Entrevista a
José Rodríguez Pousa,
president de Sercotel
Hotel Group

36

Balanç d'un any
de pandèmia de
l'Aula d'Economia

SECTOR SALUT: LA COVID-19. LLIÇONS APRESES

Un any després, la pandèmia de la COVID-19 continua causant mort i patiment a moltes famílies, una gran crisi econòmica i un esgotament físic i emocional de molts professionals.

MANEL JOVELLS

Economista, director general de la Fundació Althaia, Xarxa Assistencial Universitària de Manresa
mjovells@althaia.cat

Comencen, però, a aparèixer motius d'esperança en el futur. Disposar de les primeres vacunes en seria l'exemple més visible. Però la crisi sanitària ha fet aflorar també aspectes positius i ha accelerat processos de canvi que estaven pendents o que avançaven lentament, i en particular, en el nostre sistema sanitari. Fruit de la meua experiència directa o de la meua observació, en voldria compartir els següents:

La força d'un objectiu compartit. Hem comprovat com tenir un objectiu clar i compartit ha alineat els esforços en una resposta única i decidida. S'ha prioritzat el que calia fer per damunt d'altres interessos o preferències. La necessitat de respostes ràpides i coordinades ha aplanat les organitzacions i les ha fet molt més participatives i àgils. Eines com el Zoom o el Teams han estat un suport molt utilitzat en aquesta línia.

Hem constatat els avantatges de disposar d'espais flexibles, fàcilment adaptables a

noves necessitats i nous objectius. Les TIC han tingut un paper clau a l'hora de facilitar el necessari treball en xarxa. A més, hem comprovat la importància d'una major polivalència en les professions sanitàries i del treball en equips interdisciplinaris.

La consolidació d'aquests canvis funcionals i organitzatius, tot fomentant l'autonomia i el compromís professional, hauria de redundar en una millora de les nostres organitzacions sanitàries.

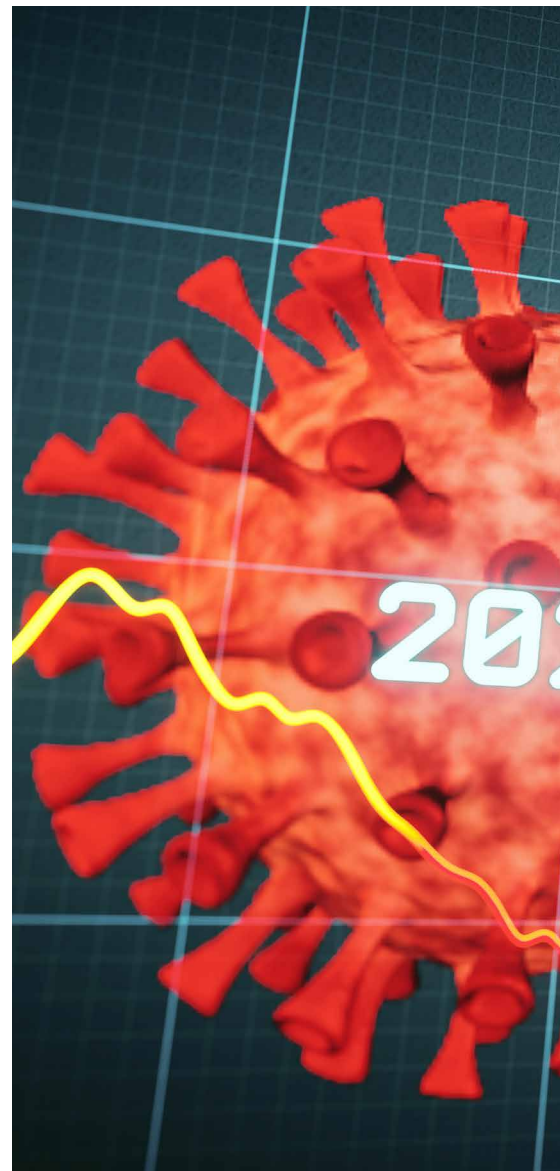
Centrats en el que importa. L'enorme dificultat de donar resposta a una gran afluència de malalts, molts d'ells greus i amb una patologia encara força desconeguda, va comportar la necessitat de concentrar recursos humans i materials en aquests pacients, al mateix temps de canviar la manera d'atendre la resta, prioritzant les pràctiques que aportaven més valor. Aspectes com l'atenció no presencial, via telefònica, videoconferència o l'e-Consulta, van tenir un gran impuls en la seva utilització. De ben segur que els seus beneficis per al pacient i el professional, en termes d'accessibilitat i d'estalvi de temps i desplaçaments, romandran a mesura que els centres sanitaris vagin retornant a la normalitat, encara que segurament amb una intensitat menor i ajustada al que un servei de qualitat requereixi.

Hem comprovat de nou el valor afegit d'una atenció integral entre els diferents nivells assistencials (hospitalari, atenció primària, salut mental i sociosanitari) i també entre els serveis sanitaris i els socials. De tot això fa temps que en parlem, però la gestió pràctica de la COVID-19 ha reflectit la importància de la integració i la continuïtat entre els diferents agents i proveïdors per assolir uns millors resultats en salut.

També s'ha fet palesa la importància de la salut pública, i la necessitat de repensar-la i adequar-la als requeriments d'una societat

cada cop més globalitzada i capacitada per gestionar grans volums de dades i de manera immediata per a la presa de decisions.

Impuls a la innovació i a la recerca. El fet d'enfrontar-nos a una malaltia desconeguda ha obligat a fer una activitat investigadora contra rellotge. Gràcies a la recerca, ara estem

més ben dotats per combatre la malaltia. D'altra banda, el desproveïment de material sanitari viscut durant la primera onada, des de mascaretes quirúrgiques fins a respiradors, va provocar una allau de col·laboracions provinents de la indústria local, de centres tecnològics i d'universitats amb els centres sanitaris per tal de pal·liar aquelles necessitats tan urgents. Potser no totes les iniciatives hauran estat reeixides, però un cop més, hem pogut comprovar que el sector de la salut en contacte amb altres sectors productius té un gran poder innovador i transformador. Cal continuar facilitant espais de trobada de professionals sanitaris i d'altres disciplines perquè del seu treball col·laboratiu en sorgeixin les solucions que donin resposta a reptes de present i de futur.

Hauríem de revisar també el nostre model de producció i distribució d'equips i materials. Un país amb tanta tradició industrial

com el nostre ha de poder garantir la disponibilitat de productes sanitaris essencials davant qualsevol eventualitat.

La importància de la salut per a l'economia d'un país. D'una manera cruel, hem comprovat que la salut, o més ben dit, la manca de salut, pot provocar el col·lapse del sistema econòmic. Disposar d'un sistema sanitari i social robust no garanteix que una pandèmia com la viscuda no es pugui reproduir, però una prevenció efectiva, una detecció ràpida i una actuació àgil i adequada són la millor garantia, juntament amb la recerca, de minimitzar el temps necessari per controlar-la i el seu impacte en les persones.

Sempre s'ha tendit a associar sanitat amb una despesa inevitablement creixent. Però si la manca de salut fa patir l'economia, un sistema de salut robust és també una in-

versió i una font de riquesa. La pandèmia ha evidenciat la necessitat de millora del finançament del sistema sanitari; per això la Unió Europea ha recomanat a alguns estats membres, entre ells Espanya, que facin un esforç en aquest àmbit. Els fons europeus Next Generation d'estímul a l'economia són una oportunitat que cal aprofitar.

Responsabilitat individual i compromís col·lectiu. Un altre element que pot ser positiu de cara al futur és una major presa de consciència que la salut, la pròpia i la col·lectiva, depèn molt del nostre comportament individual. Un bon ús de la mascareta o el compromís de vacunar-se són expressions de solidaritat envers els altres membres de la comunitat, més enllà d'una protecció individual, i són també aprenentatges col·lectius que poden ser molt útils per aconseguir una societat més responsable de la seva salut i la dels altres.

En aquesta mateixa línia, s'ha reforçat la proximitat dels ciutadans als professionals sanitaris, que han estat aplaudits i considerats herois. Aquests sentiments variaran amb el temps, però cal vetllar perquè es mantingui l'alta valoració social de les professions sanitàries per la seva aportació justificada al bé comú. En definitiva, un reforçament de la confiança envers els professionals de la salut i cap al sistema sanitari en general.

Una reflexió ètica per acabar. Aquesta pandèmia també ens ha interpellat des d'un punt de vista ètic: l'aïllament dels pacients, especialment en els processos de finals de vida, la intensitat de tractament als més crítics, els canvis funcionals de professionals, la incorporació de professionals jubilats o d'estudiants, els canvis de protocols sobre l'ús dels equips de protecció... Davant aquests dilemes, no sempre hem tingut les respostes adequades, ni de manera individual ni col·lectiva. Però d'altra banda, també hem estat capaços de reaccionar i trobar solucions ràpides i imaginatives a les dures conseqüències d'aquesta malaltia. Tenim l'oportunitat de sortir-ne reforçats si som capaços d'aprendre de l'experiència, dels encerts i dels errors.

Per tant, tenim l'exigència ètica d'incorporar tot el que hem après, accelerar els canvis que calguin i introduir les millores que pertoquin. Aquesta experiència ens pot ajudar a estar més ben preparats i més forts davant dels nous reptes que se'ns puguin presentar en el futur. ■

COVID-19, LA DEMOCRATITZACIÓ DE LA TECNOLOGIA

El confinament, les restriccions i els tancaments han fet que la tecnologia hagi esdevingut el salvavides de moltíssimes empreses, i el motor que les ha mantingut en marxa en molts casos.

RAMON TRIAS

Economista. President d'AIS Aplicacions d'Intel·ligència Artificial
rtrias@ais-int.com

La COVID-19 ha transformat la societat. Això ja no és pas cap novetat, ho veiem en el nostre dia a dia. Hem implementat un munt de canvis en infinitat d'aspectes: mascaretes, distàncies, bombolles... I ens afecten a tots, homes i dones, menuts i grans. En aquest escenari marcat per confinaments, restriccions i tancaments, la tecnologia ha esdevingut un element en certa manera alliberador. Ha possibilitat l'apropament necessari entre les persones i ha estat el salvavides de moltíssimes empreses, el motor que ha mantingut en marxa aquelles que podien, i ha evitat un cop encara més fort a la nostra economia.

La tecnologia, doncs, també ens ha transformat com a societat. Abans de la pandèmia ja parlàvem de la digitalització com un objectiu a curt o mitjà termini, especialment en el món dels negocis. La COVID-19 no és que ens hagi fet accelerar el pas, és que ens ha digitalitzat de cop. No ens enganyem, sempre hi ha matisos i ritmes, però qui hauria dit fa poc més d'un any que les videotru-

cades es generalitzarien? No ja a les empreses, sinó a les cases, a les escoles, als hospitals, a les residències. Eines com Zoom, Teams, Meet o Skype ja no són alienes a pràcticament ningú i han experimentat un boom espectacular amb milions d'usuaris arreu. Sens dubte, un esforç titànic per a les companyies propietàries, que han hagut de fer front a aquest creixement descomunal de demanda de la nit al dia.

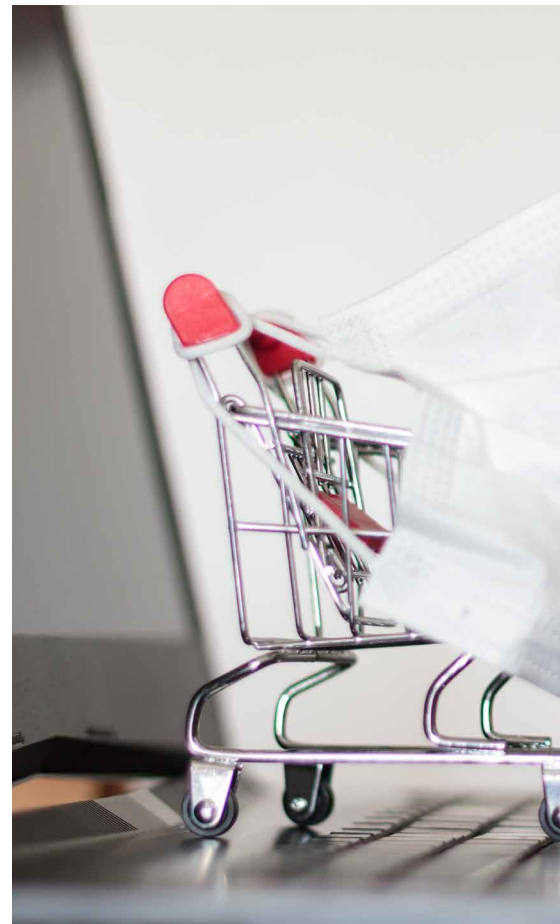
A les empreses, aquelles que hem tingut la sort de poder traslladar la totalitat o, si més no, gran part de la nostra activitat al teletreball, aquestes eines també s'han consolidat com un element fonamental. Tota trobada anteriorment presencial és ara una videotrucada. Hi recorrem per a tot, des de reunions d'equip o presentacions comercials, fins a fer un cafè amb els companys. A força de seguir aquesta dinàmica, anem adquirint noves habilitats. Si preguntéssim, segurament la majoria d'empreses confessarien que al principi era habitual que la gent es trepitges parlant, que es veiessin coses inesperades en pantalla i altres anècdotes que quedaran per a la posteritat. Ara ja estem entrenats i dominem arts com el de silenciar-nos o posar-nos un fons digital, i els més avançats fins i tot aixequen la mà virtual per demanar la paraula. Diria més, assistir o protagonitzar un *webinar* o un acte en *streaming* ja és el pa nostre de cada dia.

Bromes a part, certament hem experimentat una acceleració en la nostra digitalització a tots els nivells. També pel que fa a l'entreteniment.

Si les plataformes de videotrucades han experimentat un creixement molt rellevant, no poden tampoc pas queixar-se les del sector de les telecomunicacions, ni les de vídeo en *streaming* com Netflix, HBO o Disney +. Tot i que no hi ha dades oficials d'aquestes companyies, diversos mitjans xifren en el 170% l'increment de les seves audiències, en especial en el primer semestre del 2020, coincidint amb el confinament més estricte.

De fet, un dels productes més venuts a Amazon en els darrers mesos és el Fire TV Stick, un dispositiu que serveix per convertir qualsevol televisor o projector en una *smart TV* on reproduir els continguts de les plataformes de *streaming*.

I parlant d'Amazon, aquí toquem un altre punt clau en la transformació de la societat que la COVID-19 i la tecnologia han disparat: l'*e-commerce*. El tancament obligat de moltes botigues en certs períodes ha obligat molts *retailers* a traslladar el gruix del seu negoci al canal *on-line*. I han trobat un públic molt receptiu que ha recollit el quant, forçat

també pel context. D'acord amb l'Institut Nacional d'Estadística, el mes de juny del 2020 les vendes del comerç minorista pel canal digital va ser el 71,2% superior al mateix mes del 2019. Fins i tot els negocis considerats essencials, com l'alimentació, han crescut considerablement en les vendes a través del seu *e-commerce* el 2020, malgrat poder obrir les botigues físiques.

Val a dir que l'auge del comerç electrònic arrossega altres indústries que s'han vist molt beneficiades de manera indirecta. Entre altres activitats, la logística o el sector cartoner, que ha vist créixer les comandes per la necessitat de dotar d'embalatge tots els béns que els comerços havien de servir a les llars.

Una altra conseqüència íntimament lligada a aquest fenomen és la reducció de l'ús de l'efectiu en favor del pagament electrònic, via targeta i via mòbil, que cada cop és més habitual. La darrera estadística del Banc d'Espanya revela que el nombre d'operacions de retirada d'efectiu dels caixers automàtics va caure per sobre del 31% el 2020 respecte de l'any anterior. Això, sens dubte, ha estat motivat en gran mesura per les recomanacions de reduir el contacte i, en molts

casos, per la por o la prudència de la gent per evitar tocar aparells com datàfons i reduir el risc de contagi.

Els canvis en el nostre comportament que deriven de la COVID-19 i als quals la tecnologia ens ajuda a donar resposta no acaben aquí. Hi ha un aspecte que encara no ha explotat completament, que és la mobilitat. Tot i que encara som en una situació de teler treball generalitzada a petició de les autoritats i que, per tant, no hi ha tants desplaçaments com anys enrere, ja comencem a veure la proliferació de nous mitjans de transport. Els carrers de les grans ciutats s'omplen de bicicletes i patinets. I aquest serà un fenomen que caldrà seguir amb atenció a mesura que anem recuperant la normalitat, ja que certes actituds i formes de fer han arribat per quedar-se. I no només això, sinó que suposaran també oportunitats de negoci i grans reptes per a les ciutats, que hauran d'habilitar-hi espais, regular-ne l'ús i pensar en clau de *smart city*.

No aflluïm. És clar que la tecnologia ha estat un element imprescindible per adaptar-nos a aquesta situació de pandèmia. Ens ha facilitat modificar el nostre comportament i continuar endavant. És important ara no perdre l'impuls. Els beneficis que ens aporta la manera de funcionar actual no els hem de deixar perdre. Hem de ser capaços d'integrar el millor de les dues realitats.

Per exemple, fins abans de la COVID-19, no fer reunions presencials es percebia sovint com un hàndicap. Ara, en canvi, amb gairebé tothom a casa, aquesta barrera ha quedat totalment superada. Hem demostrat que som capaços de ser igual d'executius i, de cara al futur, probablement estarem molt més oberts a seguir emprant la fórmula de les videoconferències o tenir reunions mixtes amb part de l'equip presencial i algú en remot. Això potenciarà també la internacionalització, ja que a nivell global hem observat que la "presencialitat" no és tan indispensable.

De fet, una cosa que ha posat de manifest la pandèmia és la importància dels intangibles. La tecnologia ens proporciona eines magnífiques, però el valor real no és només allò físic. El valor real passa per la relació amb els clients, per algorismes, pel coneixement dels seus professionals, pel seu talent. Cal combinar la tecnologia amb el que veritablement som.

Ara som en un moment crucial. La pandèmia ha ben afectat l'economia a nivell global. Els

governos i, en el nostre cas, la Unió Europea han posat en marxa uns fons per incentivar la recuperació. És una oportunitat excepcional per replantejar-se el model productiu que volem i que necessitem.

Cal una transformació de l'economia cap a un model més sòlid. No serà fàcil, ja que portem dècades apuntant la nostra economia en dos grans pilars: el turisme i la construcció. I potser és una cosa il·lusòria, però ara tenim l'ocasió de promoure una economia diferent, una economia de baix impacte de carboni, menys volàtil i més inclusiva. Una economia que ens permeti establir les bases per desenvolupar les ocupacions del demà. Unes ocupacions que tornin a florir per tot el territori nacional i que, a més, posin gran atenció als aspectes de gènere. Un model productiu alineat amb els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) de les Nacions Unides.

Els fons europeus han de servir per assolir aquesta fita i, per això, considero fonamental que aquestes ajudes no es quedin només en les grans corporacions i donin suport a les pimes, actors vitals de la nostra economia i font de generació d'ocupació.

Un aspecte tremendament rellevant pel repte que suposa aquest canvi desitjable de model és treure partit de la tecnologia. Estem experimentant des de fa un parell d'anys una explosió de la intel·ligència artificial (IA), molt demanada per la seva aportació de productivitat, molt útil en les estratègies i en la intel·ligència de negoci. Concretament, la IA té usos molt transversals com, per exemple, en la indústria 4.0, en l'agroalimentària, en la selecció de personal, en l'avaluació de la viabilitat de les empreses, en el manteniment preventiu, en l'elaboració de models predictius o per acompanyar les àrees de salut i fer sostenible el sistema sanitari. És una faceta molt innovadora en la qual no podem perdre el tren.

Canvi amb valors. No voldria finalitzar aquest article sense fer també un toc d'atenció. És evident que la tecnologia té un potencial increïble per a les empreses i per a la societat en general, però també comporta perills. Ja hem vist el que és capaç de fer amb les *fake news*. Arribem a un punt en què literalment ja no ens podem confiar del que ens diuen els nostres sentits. Per això és importantíssim que els qui desenvolupem tecnologia, entre els quals m'incloc, ho fem sempre respectant els valors ètics. La tecnologia no és ni bona ni dolenta. Tot depèn de l'ús que se'n fa. ■

DESPATXOS PROFESSIONALS: MALGRAT TOT, POT SER UNA OPORTUNITAT

L'aprenentatge que les empreses han hagut de fer arran de la crisi de la COVID-19 pel que fa a capacitat de reacció i adaptació ha resultat en la innovació que es necessitava de cara al futur.

VALENTÍ PICH

*President del Consejo General
de Economistas
v.pich@pich.bnfix.com*

Portem més d'un any en una situació excepcional difícilment imaginable. Evidentment, cada despatx, actualment, està condicionat per la situació de partida en què es trobava a l'inici de la pandèmia, a més de pel segment d'activitat en què operava. Per com han anat succeint els esdeveniments, haurà estat determinant com ha interactuat el despatx, no només en l'àmbit de l'equip humà que el compon, sinó també amb els clients de manera preferencial i amb l'entorn en general.

Com a marc general d'actuació, hi ha una regla no escrita que coneixem, com a economistes, que és aplicable a qualsevol tipus d'empresa i, per descomptat, als despatxos professionals pel que fa a organitzacions vives que es desenvolupen en el mercat, i aquesta no és cap altra que recordar sempre que la humilitat davant fets que no es poden preveure, juntament amb una actitud conservadora amb els aspectes financers de

l'empresa, de manera combinada amb una actitud de canvi i millora constants, han demostrat ser virtuts aconsellables, si no necessàries, en qualsevol moment i especialment en entorns de canvi i incertesa.

En el moment d'escriure aquesta nota és raonable pensar que els propers mesos, compassats amb el desplegament de la vacuna, esdevindran, seguint amb l'apel·lació a la humilitat que he esmentat abans, un rebot important de la nostra economia, que, tanmateix, no serà dissortadament capaç de recuperar tot el que s'ha perdut, i les profundes cicatrius socials, econòmiques i, consegüentment, de deute públic i privat podrien incrementar els desequilibris d'una situació que de partida ja era molt millorable. Cert és que les previsions econòmiques per a aquest any ens deixen índexs de recuperació del nostre PIB al voltant del 5,5% - 5,7%, i que, sens dubte, amb tota la prudència que cal tenir en les afirmacions en aquests moments, això tindria un reflex positiu en el terreny empresarial, dins del qual els despatxos professionals, com a subministradors de serveis de qualsevol tipus, tenen un pes específic dins el nostre sector productiu. Per tant, cal preveure que, malgrat que la nostra economia rebotarà, no tindrà l'impuls suficient encara per assolir els índexs previs a aquesta crisi.

Si hi ha un aspecte clar i sensat pel que fa al que es pot esperar en el futur immediat dels despatxos professionals, és que davant moments tan delicats com el que travessem, el més clàssic i contrastat basat en l'experiència és el que serveix, i aquestes consignes, malgrat que no són noves, moltes vegades s'obliden en experiments que despisten de valors i virtuts que sempre funcionen. D'aquesta manera, el que és segur que servirà i no s'ha d'oblidar en aquest terreny és:

- Tota raó de ser d'un despatx ha de ser l'atenció i el servei al client, tota la resta és accessori. La voluntat de servei ha de regir les línies d'activitat a tots nivells.
- Comptar amb equips humans de professionals integrats i cohesionats amb un lideratge definit i integrador, que deixin veure una estratègia d'empresa nítida i favorable a l'entorn, i que aportin valor als nostres clients, cada vegada més exigents i informats.
- Aportar valor afegit i solucions als nostres clients.
- Posar en marxa totes les iniciatives que proporcionin la formació necessària sota paràmetres d'eficiència i de reciclatge professional de l'equip.
- Apostar de manera determinant per la utilització i la normalització d'eines digitals en entorns col·lectius.
- Establir una complicitat positiva amb l'entorn en què opera el despatx; en això estan involucrades totes les baules de la cadena que intervenen en la prestació del servei que ofereix el despatx. No només els clients, sinó també proveïdors, col·laboradors externs, administracions públiques i el conjunt de la societat.

Res d'això pot ser possible si no es té en compte un principi bàsic: cuidar, cuidar i cuidar l'equip i els nostres clients.

Però a més d'aquests principis rectors de gestió, tan valuosos per mantenir els peus a terra malgrat que aquest trontolli, no es pot negar que la crisi econòmica provocada per la pandèmia ha obert la porta a la reflexió sobre els processos de treball als despatxos, i això no pot ser sinó una bona notícia perquè ens permet l'autoanàlisi i, amb això, la correcció d'errors. Les mesures d'aïllament imposades al principi i, en general, les restriccions al tractament físic que s'han anat succeint durant aquesta pandèmia, han

provocat una acceleració en la implementació de mètodes digitals de treball i, per això, de negoci. L'impuls a l'economia digital al nostre país, que s'identifica com el motor de les economies més avançades en un món globalitzat com l'actual, ha estat innegable. De manera més ràpida a com s'estava produint, els nostres despatxos, en general, s'han modernitzat tecnològicament i han avançat en la direcció correcta per ser competidors de prestadors de serveis en un entorn de competència global. En aquest sentit, es pot afirmar que s'ha iniciat un procés beneficiós que no té marxa enrere i que el que s'ha implementat i desenvolupat en innovació tecnològica en els despatxos constitueix un bon aliment que ens permetrà adaptar-nos i preparar-nos millor per al futur.

Passat el xoc inicial produït per la pandèmia, el temps ha anat normalitzant formes de treball que ofereixen múltiples possibilitats beneficioses per als despatxos, com les solucions en el núvol i una comunicació més fluida amb el client, a través, per exem-

ple, de portals de client, cosa que ens reportarà més proximitat. Així mateix, la nova generació de tecnologies requerirà equips humans de major qualificació, que via el reciclatge i la formació aportaran alt valor afegit de cara a la imatge del despatx. Tots aquests canvis, ben gestionats, ens proporcionaran entorns de treball més interactius, col·laboratius i simplificats, i ens faran guanyar temps d'execució a la vegada que ens serà més fàcil connectar i trobar la complexitat amb la nostra xarxa de clients i possibles clients. També, els canvis que ha patit la nostra economia han fet caure models de negoci obsolets, però ha obert possibilitats noves per a aquells que sàpiquen veure on hi ha un nínxol de negoci encara verge.

Resumint, estic convençut que els propers mesos seran millors tant a nivell sanitari com econòmic. Tot el que s'ha fet i s'està fent no ha de caure en sac foradat, però no per això serà més fàcil. És evident que el rebot després de la caiguda ens reportarà millora. Així

mateix, la injecció de diners dels fons comunitaris, juntament amb les ganes de millorar del conjunt dels sectors productius i dels professionals que hi treballen, han de tenir, necessàriament, un efecte impulsor que s'ha de deixar veure en aquest segon semestre del 2021. Tot el que hem après en els nostres negocis arran de la crisi de la COVID-19 pel que fa a capacitat de reacció i adaptació s'ha traduït en la innovació que es necessitava de cara al futur, però tinguem sempre present que si hi ha una màxima infal·lible que ens van ensenyar a la facultat d'econòmiques a l'hora de gestionar una empresa és la d'actuar a curt termini pensant a llarg termini.

En qualsevol cas, la nostra organització col·legial, amb els col·legis territorials, el Consejo General i els seus registres especialitzats, per vocació, i per obligació, hem d'estar a prop dels despatxos professionals i junts en la nostra voluntat d'acompanyar-los, assessorar-los i informar-los constantment. ■

'RETAIL': UN SECTOR IMPRESCINDIBLE

El comerç és un sector imprescindible per al funcionament de la societat i per la seva aportació al PIB; no només apropa els productes industrials i serveis a la ciutadania, sinó que té una vessant social, és un element vertebrador del territori, dona vida i sentit a les ciutats i contribueix a la cohesió social entre els seus veïns i veïnes.

GABRIEL JENÉ

Economista, membre de la Comissió de Retail del CEC i president de Barcelona Oberta
gabrieljene@lamallorquina.es

La crisi de la COVID-19 ha sacsejat de manera molt directa el sector del comerç. Des del punt de vista de l'oferta, s'ha produït una rigidesa provocada en els formats de venda física de productes no essencials, obligats a aturar l'activitat durant moltes setmanes. Això ha tingut dues contrapartides: d'una banda, un increment notable de les transaccions *on-line*, i, de l'altra, l'hegemonia del comerç de proximitat, és a dir, el que tenim a prop dels llocs de residència, en la seva funció de proveïment bàsic de la ciutadania.

Del costat de la demanda, hem vist com els consumidors han canviat els seus comportaments arran de les restriccions de la mobilitat, el teletreball, la incertesa sobre el futur de l'economia i, en especial, per la renda familiar disponible. Fins ara, les mesures econòmiques estructurals per pal·liar els efectes de la COVID-19 han estat únicament basades

en els ERTO i en els ICO. Ambdues necessàries però del tot insuficients per garantir la continuïtat de milers de pimes comercials després de la crisi. Els beneficis dels esperats fons europeus no serviran de res si abans no s'articulen mesures compensatòries de les pèrdues de l'activitat durant tot el període de confinaments, tancaments i restriccions d'aforaments que ha estat patint el sector del comerç.

Abans de res, cal evitar tancaments massius a fi de poder implementar polítiques de promoció i d'ordenació del sector que permetin enfortir el teixit comercial del país davant dels nous reptes i de les noves tendències de consum.

Si alguna conclusió persisteix després de la crisi de la COVID-19 és que el comerç dona vida a les ciutats i realitza la seva funció bàsica d'abastir els ciutadans dels béns necessaris i també d'aquells que els il·lusionen. És per això que és més necessari que mai posar en valor el paper vertebrador del comerç en les ciutats amb el desplegament de la Llei de les àrees de promoció econòmica urbana (APEUS) com a nou element de gestió dels espais comercials de les ciutats basats en la col·laboració publicoprivada.

La crisi de la COVID-19 ha accelerat la força amb què la irrupció del negoci *on-line* ha penetrat en el *retail*. Aquest és un element fortament disruptiu en el qual els avantatges competitius dels grans operadors tecnològics globals obliguen a un procés d'adaptació del comerç del país amb capacitat i voluntat de ser competitius i adaptar-se a unes noves maneres de relacionar-se amb el nou consumidor.

La transmissió de coneixement i la formació des del sector tecnològic a les empreses

comercials és clau, com també ho és un marc de participació publicoprivada en l'impuls d'aquest sector en la seva transformació digital. L'element principal no han de ser les subvencions, sinó les aportacions en capital per millorar la competitivitat de les pimes en el món digital.

Però dins d'aquest doble context (territori-digitalització) és clau un marc d'ordenació de l'activitat econòmica i comercial que elimini les vendes a pèrdua, la competència deslleial, les posicions de domini i l'equitat fiscal, especialment dels grans operadors globals.

Finalment, el paper o "relat" de les ciutats és clau en la definició del seu model comercial. El municipis han de recuperar competències en l'àmbit del comerç i de l'urbanisme. La mobilitat, l'accessibilitat als centres de les ciutats, les ordenances d'usos, el turisme de compres, els horaris comercials turístics i, molt especialment, la logística de km 0 o d'última milla són eines estratègiques en la configuració de les ciutats de futur. ■

ILERDA SERVEIS: DEL MATERIAL ESSENCIAL AL 'TAKE-AWAY'

El conseller delegat de l'empresa lleidatana explica en aquest article com van fer front als reptes plantejats per la pandèmia de la COVID-19 i com encaren el futur apostant per la innovació, la digitalització i la sostenibilitat.

MARC CERÓN

Conseller delegat d'Ilerda Serveis
marc@ilerdaserveis.com

Des dels nostres inicis, a l'empresa familiar lleidatana Ilerda Serveis hem abanderat una aposta per la diversificació de productes i clients. De fet, la nostra companyia, que és líder al sector de la distribució de productes de neteja professional a Lleida, Tarragona i Osca, ha encadenat un període de creixement des de l'any 2017. Fins i tot, abans de l'arribada de la COVID-19, durant el primer trimestre del 2020, el volum de negoci va ser positiu. Igual que altres firmes, amb l'aparició de la pandèmia, ens vam veure empesos a reorientar la nostra activitat de forma àgil i ràpida.

Aquest repte, que va tenir lloc durant el primer confinament, es donava en un context de tancament en l'hostaleria, l'educació i els centres esportius, sectors que representaven el 40% de la facturació. Llavors ens vam llançar a la piscina. Ens vam aprovisionar d'equips de protecció individual (EPI), com mascaretes, gel hidroalcohòlic, guants i productes desinfectants. Era material que Ilerda ja usava (a la indústria alimentària), però vam augmentar-ne les compres per subminis-

trar-lo a hospitals, residències de gent gran i altres equipaments.

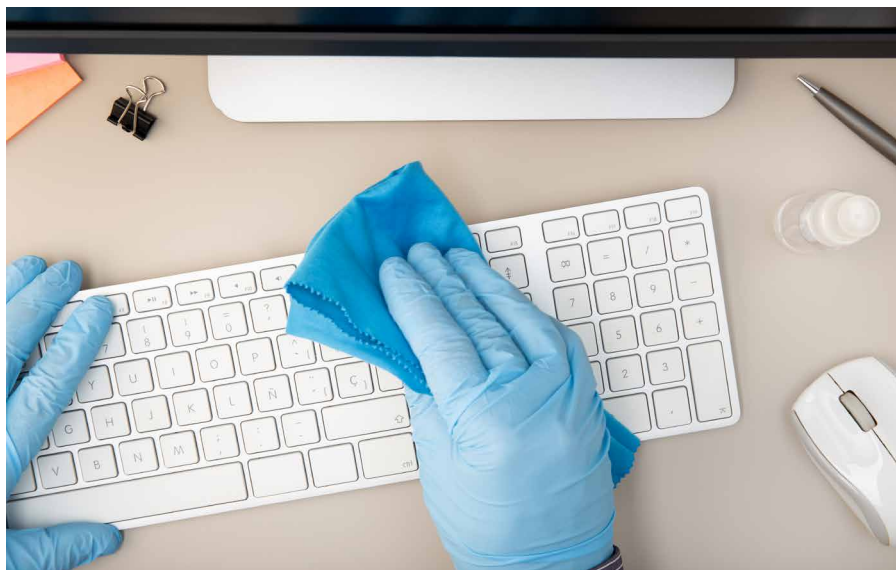
En pocs mesos, Ilerda va captar 1.800 clients. Són clients que els vam guanyar per la COVID-19. Després de la reconversió, l'hoteleria, un dels àmbits que té més pes al compte de resultats d'Ilerda, va continuar patint restriccions parcials de l'activitat. Els clients de bars i restaurants es veien obligats a emportar-se el menjar fora dels establiments. De nou, ens vam reconvertir, i ens vam centrar en la distribució d'envasos i parament sostenible en format *take-away*, que eren productes de què ja disposàvem, però que hem potenciat arran d'aquesta nova oportunitat de negoci.

Ilerda Serveis ha tancat l'any 2020 amb 5,1 milions d'euros de facturació, un registre similar al de l'exercici anterior. Podíem haver perdut el 40%, però hem aconseguit mantenir-nos sense aplicar cap ERTO i només demanant un crèdit ICO per fer front a algun hipotètic impagament i per aprovisionar-nos de material. També hem augmentat l'equip humà amb la incorporació d'una persona que lidera la nova àrea de màrqueting.

Tot i que preveiem un 2021 complicat, especialment durant el primer semestre, augurem que a partir de l'estiu s'esdevingui una recuperació progressiva. Des d'una actitud resilient, adaptant el model de negoci a les necessitats dels clients, les empreses vinculades al sector alimentari, la innovació, la digitalització i la sostenibilitat són les que resistiran millor el nou escenari empresarial.

A Ilerda hem endegat recentment la iniciativa "Green Solutions", amb la qual ens estem intentant posicionar en l'àmbit de la neteja sostenible. Durant els mesos de confinament, hem invertit per estrenar una flota de 12 vehicles, entre els quals n'hi ha tres de propulsió ecològica, hem instal·lat plaques solars d'autoconsum a la teulada de la nostra seu per tal de reduir el consum energètic de la firma i hem incorporat un punt de recàrrega de vehicles elèctrics Circutor, en el qual s'optimitzarà l'autoconsum en hores de producció.

Estem convençuts que la sostenibilitat, la digitalització i la innovació seran els pilars que sostinguin les empreses en el futur més immediat. ■

INSTRUMENTS PER A LA RECUPERACIÓ

CLAUS PER A AQUESTA I FUTURES CRISIS

LUIS PIACENZA

Chief Operating Officer, Crowe

luis.piacenza@crowe.es

En les últimes setmanes s'han publicat moltes notícies sobre l'arribada imminent a Espanya de fons europeus. Aquestes ajudes s'emmarquen en el Fons de Recuperació de la Unió Europea i no sols apunten

a una ràpida recuperació d'Europa després de la pandèmia, sinó també a la transició cap a una economia sostenible. Però hi ha un alt risc: pensar que tot s'arregla amb més diners. Aquí cal aturar-se un segon a reflexionar sobre com és el camí de recuperació que vull emprendre a la meua empresa i com de dissonant o consonant és aquest camí amb el rumb que porta l'economia en conjunt.

El finançament per a la recuperació ve amb un missatge molt clar: no és només la pandèmia; estem vivint una transició sense precedents que es basa en tres pilars: la fi de l'economia basada en el carboni, la necessitat de digitalitzar les empreses, i la necessitat de reduir la inequitat social. Aquests tres elements també són part de l'Agenda 2030 de les Nacions Unides.

En la situació actual, que s'assembla a una d'aquestes pel·lícules postapocalíptiques, cap solució és de curt termini. La recuperació és un procés ardu i que porta temps, i per pensar en un mitjà-llarg termini cal tenir eines que permetin interpretar el futur. La capacitat de fer bons pronòstics depèn d'una competèn-

cia clau en els qui treballen en l'estratègia: diferenciar tendències dures de tendències toves. Per exemple, la descarbonització és una tendència dura; si els cotxes seran elèctrics o propulsats per hidrogen, ja no ho sabem. La digitalització dels processos i experiències del client és una tendència dura, el preu del bitcoin no ho és.

Llavors, per plantejar l'escenari postapocalíptic, haig de tenir en compte l'aposta d'Europa com a projecte, per no tenir una estratègia dissonant, indistintament de si la meua empresa és gran o petita. L'aposta és reorientar Europa a través d'un projecte sostenible que, a més de millorar l'economia, doni contenció als seus habitants. Europa sap que corre el risc de perdre el seu rol de potència central en el concert de les nacions si no fa aquest pas. El Fons de Recuperació obre camí a una nova Europa, liderada per la voluntat d'aprendre i tenir cura del planeta, i allunyada del seu biaix de regió envellida i poc atractiva per a la inversió innovadora.

En aquest context, les empreses han estat inundades de promeses que poden semblar

buides, en què plourà diners fàcil i ràpid, però això no ha de veure's com una sortida trivial per continuar fent el mateix. Cal tenir clar que els fons seran per a aquells que tinguin fonaments sòlids per liderar el canvi. En altres paraules, a aquesta festa no hi són tots convidats.

Si alguna cosa podem començar a fer des de ja és analitzar com els projectes en la meua organització i en la meua indústria contribueixen als objectius d'alt nivell quant a innovació i sostenibilitat. El premi de la pandèmia el van guanyar Espanya i Itàlia, que rebran molta més ajuda que els altres socis del club dels vint-i-set. Aquesta és l'oportunitat d'or perquè tots dos països facin un pas endavant a transformar-se i aconseguir els nivells de productivitat i industrialització de França i Alemanya de cara al 2030. Si Europa aposta pel creixement de la nostra economia per a la consolidació de la Unió, és moment que el sector públic i el privat assumeixin aquesta responsabilitat amb eficàcia.

Treballar en el negoci

El problema financer és només una cara dels reptes que se'ns presenten. L'altra és deixar de treballar per al negoci i començar a treballar en el negoci. Moltes organitzacions esperen que la sortida de la pandèmia sigui cap a una nova normalitat. L'ús d'aquest terme és inapropiat, és una paradoxa en si mateix. No hi ha noves normalitats, les normalitats són el que un s'acostuma a veure i fer; per tant, ens falta molt per veure normalitat. Per això les empreses que treballen "per

“**Si alguna cosa podem començar a fer és analitzar com els projectes contribueixen als objectius d'alt nivell quant a innovació i sostenibilitat**”

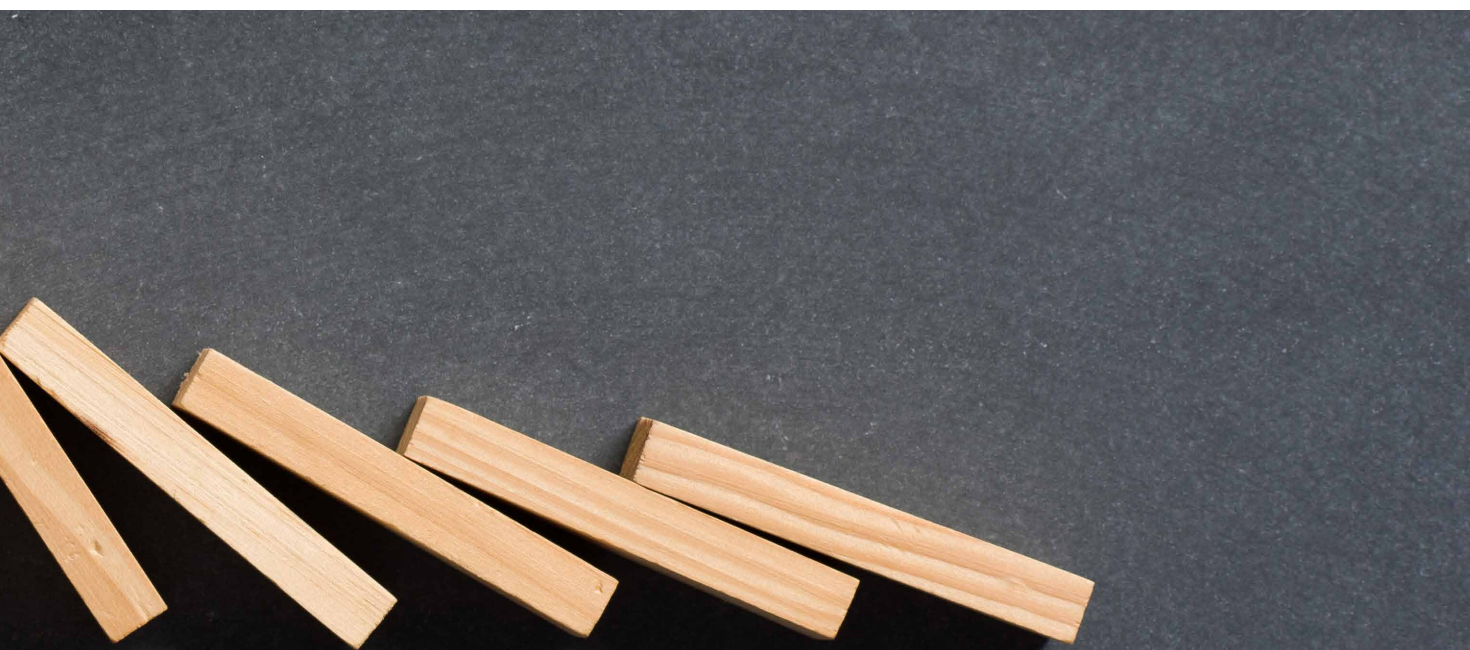
al" negoci, probablement fan plans que l'única cosa que intentin és tornar a fer el mateix, d'una manera que pugui restaurar les condicions pre-COVID-19. Per molt de temps vam veure els plans de les empreses associats a recuperar els nivells d'operacions previs a la crisi, encara que d'aquella crisi ja n'han passat més de deu anys. En aquests temps ni passàvem tant de temps amb telèfons intel·ligents i el teletreball era un privilegi d'un parell d'indústries. Ningú parlava de revolucions industrials 4.0 ni de crisi climàtica. Les estimacions pre-"alguna cosa" són un error, una excusa per no abandonar els sistemes de creences i la zona de confort.

Treballar en el negoci implica reinventar-se des de diferents angles. Primer, repensant la relació amb el client. Si treballem per al negoci, veurem productes i demanda; si treballem en el negoci, podrem comprendre el nostre propòsit i veure la relació amb el client com una experiència. Si traslladem aquesta experiència als empleats, podrem tenir una

empresa modernitzada, per la qual cosa treballar en el negoci té dues decisions clau: en quina direcció vaig en la relació amb els meus clients i en la relació amb els meus empleats. Qualsevol empresa que no s'hagi preguntat això encara no està en condicions de sortir de la crisi, i molt menys d'enfrontar futures crisis.

I és aquí on finalment tots dos temes convergeixen: si som capaços de redefinir la nostra proposta de valor al mercat, de manera rigorosa, és a dir, amb dades sobre com puc construir experiències que m'assegurin quota de mercat i rendibilitat, tindrem encara la possibilitat de mantenir-nos comercialment rellevants. D'altra banda, si som capaços d'atreure el talent necessari perquè la seva experiència de treball generi el vincle suficient perquè les persones donin el millor de si, tindrè la manera de poder atendre aquest mercat. I si faig això, també els fons de recuperació em podran considerar un projecte "elegible" i així podré obtenir el finançament necessari per mantenir-nos alçats en aquesta nova anormalitat.

Són tot paraules que comencen amb E. Si vull eficàcia, eficiència i efectivitat en la sortida de la crisi, haig d'assegurar que l'experiència dels equips que lideren sigui la millor, per assegurar que ells i elles hi posaran la seva obstinació, esforç, esperança i energia. Si som capaços de dissenyar i implementar això, i tenim en compte en els nostres projectes una altra E que heretem de l'anglès, que és *environment*, és molt més probable que els euros els posi Europa. ■

JOAN PERA, DIRECTOR GENERAL DE MANUFACTURAS ARPE

“Qui no avanci en la digitalització o no aposti per la sostenibilitat quedarà fora del mercat”

CLARA BASSOLS

Periodista i responsable de
Premsa i Comunicació
cbassols@coleconomistes.cat

L'economista Joan Pera, col·legiat des de l'any 2002, dirigeix l'empresa tèxtil Manufacturas Arpe, amb seu a Arenys de Munt (el Maresme). Enginyer tècnic industrial en l'especialitat de teixits de punt a l'Escola Universitària de Canet de Mar, Joan Pera també és president de PIMEC Maresme - Barcelonès Nord, forma part del patronat del Parc Empresarial i Universitari del TecnoCampus de Mataró i és vocal de la junta del Clúster d'Empreses Innovadores Tèxtils de Catalunya. Amb 43 anys, ha sabut aprofitar el context de la pandèmia de la COVID-19 per reconvertir el seu negoci i liderar la fabricació de mascaretes reutilitzables i personalitzables.

Manufacturas Arpe és una empresa familiar industrial amb seu al Maresme. Quina era la seva especialitat fins a la irrupció de la pandèmia?

Arpe és una empresa especialitzada en el disseny, confecció i impressió de productes tèxtils originals i personalitzats per al món de la promoció publicitària. En els darrers anys també hem incorporat la sostenibilitat i l'economia circular com a pilar fonamental de totes les nostres actuacions. Amb l'arribada de la pandèmia, ens vam adaptar en temps rècord per fabricar mascaretes higièniques reutilitzables.

El 2002 va entrar a dirigir l'empresa de la seva família. Quins grans objectius es va marcar aleshores?

Reorientar estratègicament l'empresa per buscar nous productes amb més valor afegit, penetrar a nous mercats nínxol que

poguéssim liderar i internacionalitzar l'empresa. L'objectiu era créixer, guanyar eficiència, aprendre dels millors competidors internacionals i millorar la rendibilitat de l'empresa.

Quines són les principals transformacions que ha dut a terme des que va començar a dirigir l'empresa?

La primera va ser la transformació digital, que el 2002 volia dir registrar un domini, fer una primera pàgina web corporativa i començar a treballar el posicionament SEO/SEM. Cap dels nostres competidors disposava de web en aquell moment, així que durant una bona temporada vam gaudir de l'enorme avantatge d'estar sols a internet. Un oceà blau immens i en expansió per explorar. Això ara ha canviat radicalment, però va ser un avantatge enorme, ja que ràpidament ens van contactar alguns dels clients del sector més grans i més innovadors, amb els quals avui encara mantenim relació comercial.

El segon pas va ser localitzar un mercat nínxol i presentar-nos-hi amb un producte innovador i una proposta diferent. En concret, vam ser els primers a personalitzar camusos de microfibres amb impressió digital per al sector òptic amb qualsevol disseny o imatge a tot color, al qual vam afegir un servei de disseny gràfic per a les òptiques independents (que solen ser autònoms i microempreses que no disposen d'un departament gràfic).

El març del 2020 Manufacturas Arpe, com la resta d'empreses, van haver de fer front a un xoc d'oferta i demanda sense precedents fruit de la pandèmia de la COVID-19. Com els va afectar en un primer moment?

De seguida vam veure que l'afectació seria

molt elevada i que calia actuar ràpidament. El mateix cap de setmana del 15 de març ja vam estar treballant per adaptar-nos i fent prototips de mascaretes, que vam introduir al laboratori d'assaig per homologar-les el dilluns 17 de març. La resposta de la gent d'Arpe va ser realment meritòria, de gran compromís amb el projecte, i me'n sento especialment orgullós.

Pel que fa al xoc de demanda, vam posar l'equip d'oficines a contactar amb tots els clients amb comandes en curs, comandes acceptades i oportunitats obertes per comprovar si encara volien les comandes o no. Vam rebre moltes anul·lacions. En el cas dels projectes acceptats però que no se n'havia iniciat la producció i el de les oportunitats obertes no concretades, el problema va ser menor. Els problemes més importants van ser les comandes en curs d'esdeveniments que van quedar anul·lats i, per tant, aquell material personalitzat ja no tenia valor econòmic.

Un altre problema va ser l'augment sobtat d'estocs, ja que materials que teníem a magatzem no van sortir. En els dies posteriors vam continuar rebent materials que havíem comprat i alhora vam haver de comprar nous materials per fer mascaretes. Vam arribar a tenir un problema enorme d'espai físic on guardar les matèries primeres per als nostres productes. Encara ara tenim un estoc molt elevat que va baixant molt a poc a poc.

Quina va ser la primera reacció davant la situació de crisi?

El primer que vam fer va ser crear un grup de WhatsApp amb tota la gent d'Arpe per comunicar-nos i proposar a la gent de fer un canvi del calendari per tancar per vacances durant 15 dies, per guanyar temps per pensar i que la gent es pogués estar a casa amb calma. Tothom ho va acceptar.

“Cal mantenir
sempre unes
finances prudents,
amb un balanç ben
estructurat i una bona
capitalització que et
permeti fer front a
qualsevol imprevist.”

Després, la meua germana i jo vam decidir anar a Arpe i començar a treballar amb la idea de fer mascaretes. Un primer grup de persones va decidir pel seu compte presentar-se a Arpe a ajudar-nos, així que es va muntar un grup informal de 5-7 persones que vam començar a treballar en els primers prototips de mascaretes durant el cap de setmana i dies posteriors.

L'altre fet important va ser revisar totes les previsions de cobraments i pagaments, aturar totes aquelles despeses no essencials que encara podíem aturar i aprofitar que teníem una bona situació per demanar un préstec per ampliar la tresoreria. Vaig ser molt conscient que disposar de tresoreria seria clau, així que vaig aprofitar que tenia el mòbil del responsable financer d'una de les entitats amb les quals treballem per trucar-li el cap de setmana del 15 de març per demanar-li que preparés ja la documentació per demanar un préstec immediatament. Al cap de pocs dies firmàvem i recordo que fins i tot les notaries estaven tancades!

Manufacturas Arpe fabrica mascaretes des de ja fa més d'un any. Què diferencia les seves mascaretes de la resta?

El 2017 vam iniciar un projecte intern per incorporar la circularitat i l'ecodisseny a l'empresa, fixant-nos com a objectiu que qualsevol nou desenvolupament de producte hauria d'incorporar necessàriament algun

component de sostenibilitat. Per tant, la primera diferència és que han estat eco-dissenyades i que comparativament són més sostenibles que les de la competència. També incorporem el disseny i la marca Barcelona com a element de diferenciació internacional.

Pel que fa a les característiques tècniques, les nostres mascaretes són fetes de monomaterial per facilitar-ne la reciclabilitat; la producció és de proximitat km 0; la composició incorpora fil provinent del reciclatge de botelles PET postconsum; només utilitzem energia 100% renovable; no fem servir cap aprest químic per dotar-les de propietats repel·lents d'aigua com sí que fan molts competidors –especialment les de cotó–, perquè els productes que s'utilitzen tenen una empremta de carboni elevada. També tenim el certificat Oeko-tex Standard 100 Classe I, que garanteix que està lliure de substàncies nocives per a les persones i el medi ambient.

Però hi ha més. Hem encarregat un estudi a una consultoria externa mitjançant la metodologia de l'anàlisi de cicle de vida (ACV) del producte, que inclou totes les etapes (*abast cradle to grave*), comparant les nostres mascaretes amb la resta de mascaretes higièniques, quirúrgiques i EPI (FPPx) que hi ha al mercat. Segons aquest estudi, després de 20 usos les nostres mascaretes hauran generat 88 gCO₂eq, mentre que un usuari de mascaretes FPP2 serà responsable de l'emissió de 3.530 gCO₂eq, el 3,911% més!

Quines diria que han estat les principals lliçons apreses per part de les pimes de la crisi de la COVID-19?

Que cal mantenir sempre unes finances prudents, amb un balanç ben estructurat i una bona capitalització que et permeti fer front a qualsevol imprevist. Perquè, com hem pogut veure, fins i tot els fets més inesperats passen.

“Les organitzacions que hagin estat capaces d'avançar més en el procés de transformació digital segurament tindran bones oportunitats per incrementar la seva quota de mercat”

També hem vist com d'important és la capacitat d'adaptació al canvi, la resiliència, la flexibilitat, l'agilitat, la cohesió, la competència i el compromís dels equips.

Finalment, afegiria que les organitzacions que hagin estat capaces d'avançar més en el procés de transformació digital segurament tindran bones oportunitats per incrementar la seva quota de mercat.

Quins reptes tenen ara per davant les petites i mitjanes empreses, especialment en el sector industrial?

La transformació digital, la indústria 4.0, la innovació i el repte de la sostenibilitat, sens dubte. Però també, com abans, cal que les nostres pimes continuïn creixent i augmentant la seva presència en els mercats internacionals, perquè això t'obliga a competir amb els millors, et força a innovar i a créixer, a promoure i atreure el millor talent.

La digitalització i la sostenibilitat hi tindran un paper clau?

Crec que tothom està d'acord que la digitalització i la sostenibilitat tenen ja un paper clau i que anirà a més. Ara bé, crec que aquests dos elements per si sols no seran diferenciadors ni font d'avantatge competitiu, sinó més aviat requeriments imprescindibles per mantenir-se al mercat. Qui no avanci en la digitalització o no aposti per la sostenibilitat, simplement quedarà fora del mercat.

Una pregunta amb relació al Col·legi d'Economistes de Catalunya. Des que es va col·legiar l'any 2002, quina valoració fa de l'activitat del Col·legi?

La meua valoració del Col·legi és molt bona. Crec que fa una tasca excel·lent de defensa del col·lectiu. A més, he assistit a nombrosos actes, jornades, seminaris, ponències i, sobretot, a la Jornada dels Economistes. També segueixo les publicacions que es fan a les xarxes socials i llegeixo la revista del Col·legi, que m'ajuda a estar al dia de tot el que es fa.

Els primers anys, just després de finalitzar els estudis, vaig ser més actiu amb el Col·legi i, per exemple, no em perdia cap edició de la Jornada dels Economistes, que per mi era una cita i referència anual obligada amb el col·lectiu. En els darrers anys, per motius familiars, per l'exigència del projecte professional i pel compromís que vaig agafar amb Pimec, em va costar més seguir l'activitat del Col·legi. Ara fa un parell d'anys que torno a seguir i fins hi tot a participar amb més continuïtat de les activitats del Col·legi. ■

Aquesta PROposta és per a tu, de PROfessional a PROfessional.

T'abonem el 10% de la quota de col·legiat fins a 50 euros

Si ets membre del **Col·legi d'Economistes de Catalunya** t'abonem el 10 % de la teva quota de col·legiat o associat, amb un màxim de 50 euros per quota.

La bonificació es fa un únic any per a quotes domiciliades durant els 12 primers mesos (es considera com a primer mes el de l'obertura del compte). El pagament es fa en el compte el mes següent als 12 primers mesos.

Aquesta oferta és vàlida fins al 31/12/2021 per a clients nous amb la quota domiciliada en un compte de la gamma Expansió PRO.

Contacta amb nosaltres i identifica't com a membre del teu col·lectiu i un gestor especialitzat t'explicarà detalladament els avantatges que tenim per a PROfessionals com tu.

T'estem esperant.

Oriol Amat assumeix el deganat del CEC en el tram final de mandat de la Junta de Govern actual

El 4 de febrer passat, l'Assemblea Extraordinària de Col·legiats/ades va ratificar el nomenament d'Oriol Amat com a nou degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya (CEC), i prenien així el relleu d'Anton Gasol, que ha liderat el CEC des del 2018. Durant aquests anys de mandat de la Junta de Govern actual, Oriol Amat ha ocupat la figura de vicedegà. Ara, tal com es va anunciar el 2018, quan es va constituir la nova Junta de Govern, Oriol Amat assumeix les funcions de degà en la recta final del mandat de la Junta actual i compleix així el compromís de la candidatura. El relleu que s'hauria d'haver fet en complir-se els dos anys del mandat de la Junta es va endarrerir a causa de la COVID-19.

Continuarem amb els objectius marcats per la Junta de Govern constituïda el 2018, que estan basats en el lema del CEC, "Al servei dels professionals de l'economia i l'empresa", de manera que tots els col·legiats i col·legiades se sentin participants del Col·legi proveïnt de serveis de qualitat tant els despatxos professionals com també els economistes d'empresa —en tota la seva varietat sectorial i de perfils professionals—, els que exerceixen la professió com a autònoms, els que estan al servei de les administracions públiques, a l'en-

senyament o a la prestació de serveis.

Llicenciat en ADE per ESADE (1980) i doctor en Ciències Econòmiques per la Universitat Autònoma de Barcelona (1985), Oriol Amat també va cursar estudis de postgrau a la Stockholm School of Economics. Catedràtic d'Economia Financera i Contabilitat de la Universitat Pompeu Fabra (UPF), Oriol Amat és degà de la UPF Barcelona School of Management i vicepresident de l'Associació Catalana de Contabilitat i Direcció (ACCID). A més, és autor de diversos llibres de comptabilitat, finances i *management*. Entre altres activitats, ha estat membre del Consell Assessor per a la Reactivació i el Creixement de Catalunya (2010-2015), conseller i membre del Comitè Executiu de la Comissió Nacional del Mercat de Valors (2011-2015) i president del Registro de Expertos Contables. Actualment, forma part del Grup d'Estratègia Catalunya 2022.

L'Assemblea Extraordinària de Col·legiats/ades també va ratificar el nomenament de Xavier Subirats com a nou vicedegà del Col·legi d'Economistes de Catalunya, que ocupava des del setembre del 2018 el càrrec de secretari de la Junta de Govern. D'altra banda, va aprovar que la fins ara vocal de la Junta de Govern del CEC Elisabet

Bach Oller passi a ocupar el càrrec de secretària. Finalment, Miquel Morell Deltell va ser designat interventor en substitució de Benito García Débora, que va demanar ser rellevat d'aquesta responsabilitat.

Amb els canvis aprovats, la Junta de Govern del CEC estarà constituïda pels següents membres: Oriol Amat i Salas (degà); Xavier Subirats Alcoverro (vice-degà); Lluís Bigas de Llobet (president de la seu de Girona); Josep Maria Riu Vila (president de la seu de Lleida); Miquel Àngel Fuster Gómez del Campo

(president de la seu de Tarragona); Elisabet Bach Oller (secretària); Carme Garcia Jarque (tresorera); Miquel Morell Deltell (interventor); Alfred Albiol Paps, Emilio Álvarez Pérez-Bedia, Mª Josep Arasa Alegre, Carme Casablanques Segura, Nacho Cornet Serra, Berta Ferrer Berta, Benito García Débora, Jaume Menéndez Fernández, Ester Oliveras Sobrevias, Ivan Planas Miret i Sofia Rodríguez Rico (vocals); Jesús Álvarez Rabanal, Arnau Farré Andreu, Anton Gasol Magriñà, Carlos Puig de Travy i Eduard Soler Villadelprat (consellers). ■

Continuarem amb els objectius marcats per la Junta de Govern constituïda el 2018, que estan basats en el lema "Al servei dels professionals de l'economia i l'empresa"

El Col·legi implementarà un total de 46 mesures durant el 2021 en el marc d'un pla director per potenciar la institució

La Junta de Govern del Col·legi d'Economistes de Catalunya (CEC) està implementant un pla director amb l'objectiu d'aprofundir en el sentit del seu lema, "Al servei dels professionals de l'economia i de l'empresa".

Per a la definició del Pla Director es van crear un total de 8 equips de treball en funció dels diversos àmbits que calia abordar (governança, noves tecnologies, comissions, exercents, no exercents, serveis, formació i presència institucional), que van proposar les mesures que configuren el pla.

Durant el 2021 està previst que s'implementin un total de 46 mesures concretes:

GOVERNANÇA

- Definir model, missió i objectius del CEC.
- Redefinir el model de relació amb el Consejo General de Economistas (CGE).
- Informar la Junta de Govern de les activitats dels representants del CEC al CGE.
- Elaborar, per part de les comissions col·legials, un pla d'actuació anual.
- Definir un codi ètic intern del CEC.
- Facilitar la celebració de reunions executives urgents.
- Celebrar les assemblees en *streaming*.

NOVES TECNOLOGIES

- Incorporar nous equipaments per incrementar la productivitat.
- Millorar els sistemes de comunicació amb els col·legiats/ades.
- Impulsar estratègies digitals d'incorporació i fidelització de col·legiats/ades, especialment joves.
- Incorporar equipament especialitzat per fer rodes de premsa.
- Crear blogs com a element participatiu.

- Celebrar les juntes de govern i les comissions executives en *streaming*.
- Fer les reunions de les comissions en *streaming*.
- Incorporar noves tecnologies al servei de la formació *on-line*.
- Facilitar la participació *on-line* a les activitats de formació presencial.

COMISSIONS

- Promoure la relació entre les comissions.
- Promoure acords entre les comissions i institucions externes.
- Elaborar el reglament de les comissions.
- Informar la Junta de Govern de les activitats de les comissions.

COL·LEGIATS/ADES EXERCENTS

- Fer un estudi de la competència.
- Elaborar una enquesta a despatxos per conèixer les seves necessitats i opinions.

COL·LEGIATS/ADES NO EXERCENTS

- Fer un programa d'incorporació i fidelització de col·legiats/ades.
- Dissenyar quotes específiques per a joves, acadèmics i jubilats.

SERVEIS

- Potenciar la borsa de treball del CEC.
- Oferir en diversos idiomes determinades informacions del CEC.
- Crear un servei d'assessorament a la dona economista.
- Crear un servei de *mentoring* per a la dona economista.
- Potenciar la figura de l'expert comptable i els llistats d'economistes forenses.
- Classificar els serveis col·legials segons tipologia i segment de les persones col·legiades.
- Potenciar la comunicació dels serveis col·legials.
- Segmentar la comunicació al col·legiat/ada segons els seus interessos.

- Incorporar nous avantatges col·legials.

FORMACIÓ

- Incrementar el nombre de col·legiats/ades que es formen al CEC.
- Fer un estudi de la competència.
- Establir bonificacions per als alumnes recurrents.
- Incorporar nous indicadors en l'informe anual de la formació.
- Incrementar els cursos *in company* a despatxos, empreses i institucions.
- Aprofundir en l'estratègia de formació *on-line*.

PRESÈNCIA INSTITUCIONAL

- Conèixer l'opinió dels col·legiats/ades sobre temes d'interès que permetin al CEC emetre posicionaments públics.
- Generar notes d'opinió sobre temes seleccionats per la Junta de Govern.
- Fer servir els treballs de les comissions per enriquir el debat social.
- Facilitar les consultes de caire econòmic als mitjans de comunicació, representants polítics i agents socials.
- Organitzar sessions informatives adreçades als mitjans de comunicació i/o grups parlamentaris sobre temes d'interès.
- Seguir l'actualitat econòmica i empresarial per organitzar actes de forma periòdica.
- Ampliar la presència del CEC als principals actes institucionals sobre economia i empresa.

Per a cadascuna de les mesures del Pla Director que s'implementaran el 2021, s'ha designat un/a responsable tècnic de l'equip del Col·legi, que serà el/la responsable de portar-les a terme. ■

Nota d'opinió del CEC davant la situació econòmica i social actual del país

El Col·legi d'Economistes de Catalunya (CEC) va emetre el passat 5 de març una nota d'opinió per adherir-se a les condemnes expressades per diverses institucions i entitats del país davant l'esclat de violència que va tenir lloc a Barcelona i en altres ciutats catalanes a finals

de febrer, per tractar-se d'actuacions que, en opinió de la representació col·legial dels i les economistes catalans/es, són absolutament inadmissibles i manifestament contràries al principi de convivència que resulta fonamental per al desenvolupament econòmic i social del país.

Davant la gravetat de la situació, el Col·legi d'Economistes de Catalunya, alhora que expressava la seva disposició i voluntat per contribuir a una sortida de la crisi actual que serveixi per enfortir de debò el teixit socioeconòmic del país, demanava també el compromís màxim de les auto-

ritats polítiques del país, així com de totes les institucions, públiques i privades, i del conjunt de la societat, per treballar conjuntament, amb realisme, determinació i eficàcia, en la cerca i implementació de solucions, la potència de les quals superi la dels problemes.

Des d'aquesta perspectiva de cerca de solucions per enfortir el teixit socioeconòmic del país, el Col·legi d'Economistes de Catalunya considerava, segons recollia en una nota d'opinió, que hi ha dues línies d'actuació que són fonamentals i prioritàries en aquests moments: l'establiment de mecanismes d'ajudes directes a les empreses i l'aprofitament dels fons europeus de recuperació.

Consulta la Nota d'opinió completa [aquí](#). ■

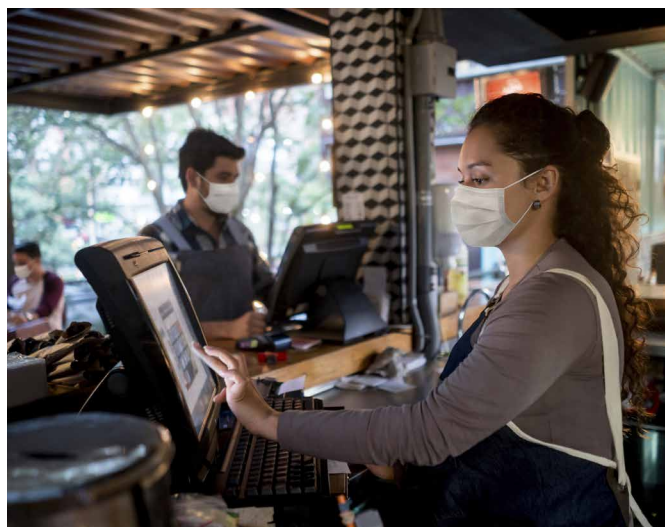
La Comissió de Retail del CEC demana que s'accelerinin els ajuts directes al sector del comerç al detall, restauració, hostaleria, serveis i turisme

La Comissió de Retail del Col·legi d'Economistes de Catalunya (CEC) va divulgar el 25 de març un posicionament públic per demanar que s'acceleressin els ajuts directes a les empreses del sector del *retail*. És una qüestió que considera especialment urgent per l'impacte de la pandèmia i l'acceleració de la digitalització.

Segons la Comissió de Retail del CEC, també cal un coneixement profund dels mecanismes amb què competeixen els operadors globals, així com un esforç de regulació i acompanyament de les empreses que, en definitiva, contribuirà a promoure l'interès general de Catalunya.

En aquest sentit, fan una sèrie de propostes de mecanismes d'ajuts directes:

1. Préstecs a llarg termini: refinançament de les línies de crèdit amb préstecs ICO amb opcions de recapitalització del deute i períodes d'amortització fins a 10 anys.
2. Ajuts a fons perdut per compensació de pèrdues: fins al 40% de la pèrdua de facturació durant els trimestres segon, tercer i quart del 2020. Inclou totes aquelles empreses que acreditin descens de facturació sense el límit del 30%.
3. Possibilitat de reajustar les plantilles com a conseqüència de tancaments forçosos de centres de treball.
4. Règim fiscal excepcional per la depreciació d'existències provocada per la pèrdua de valor per a les empreses que acreditin una aturada de l'activitat comercial que afecti la seva

rotació. Possibilitat d'imputació a pèrdues directes de l'exercici la depreciació d'estocs.

5. Supressió de taxes i impostos municipals vinculats als

períodes d'afectació a l'activitat i, en especial, de l'impost d'activitats econòmiques (IAE).

Consulta el posicionament complet [aquí](#). ■

El GEREC presenta un informe centrat en els fons europeus com una oportunitat per al sector turístic català

El degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya, Oriol Amat; el president de PIMEC, Antoni Cañete, i el president d'Advanced Leisure Services i membre del Grup d'Experts per a la Reactivació de l'Economia Catalana (GEREC), Àngel Díaz, van presentar el 24 de març en roda de premsa el segon informe del

GEREC, un grup format per economistes i empresaris amb l'objectiu de contribuir a l'anàlisi de la situació econòmica i social i marcar les línies estratègiques cap a la reactivació de l'economia.

El segon document del GEREC, amb el títol "Els fons europeus, una oportunitat per al turisme a Catalunya", defensa

que la possibilitat d'accedir als fons europeus Next Generation EU representa una gran oportunitat per al sector turístic. En aquest sentit, presenta un llistat d'actuacions que es podrien impulsar des del sector turístic per reforçar-ne la competitivitat complint les directrius del Govern espanyol per a l'assignació i distribució dels fons euro-

peus: la transició ecològica, la transformació digital, la igualtat de gènere i la cohesió social i territorial.

Des del GEREC afirmen ser conscients que en aquests moments a Catalunya ja hi ha moltes iniciatives i molts esforços per tal de generar projectes que puguin tenir accés als fons europeus. Per això alerten que és possible que es dilueixin els esforços i s'acabin presentant de forma individualitzada molts projectes d'ambició limitada o amb enfocaments molt rígids i verticals. En aquest sentit, demanen a les institucions, públiques i privades, a les empreses i als agents socials, treballar conjuntament per identificar, donar forma i presentar aquells projectes que puguin ser més ambiciosos i determinants per al futur de Catalunya com a destinació líder a nivell mundial. ■

EL CEC I LA FUNDACIÓ DAMM RENOVEN EL SEU ACORD DE COL·LABORACIÓ

El Col·legi d'Economistes de Catalunya (CEC) i la Fundació Damm han renovat l'acord de col·laboració entre ambdues entitats, i d'aquesta forma han donat continuïtat a la relació que els uneix des del 2015. L'acord va ser ratificat a la seu de Barcelona del Col·legi d'Economistes de Catalunya per Oriol Amat, degà del Col·legi, i Ramon Agenjo, vicepresident de la Fundació Damm.

La Fundació Damm col·labora amb el Col·legi d'Economistes de Catalunya en la Comissió d'Economia i Finances de l'Esport, que estudia la vessant econòmica del món de l'esport. En aquest àmbit, la Fundació Damm compta amb una àmplia experiència des de fa més de 65 anys, ja que gestiona

el Club de Futbol Damm i el Club de Pàdel Damm.

A través de l'acord, ambdues entitats es comprometen a seguir generant accions que acostin l'actualitat econòmica esportiva als col·legiats. Ja el 2020, la Fundació Damm va col·laborar en la

presentació del nou informe sobre l'economia i les finances del futbol europeu, així com en una conferència sobre la incidència econòmica de la COVID-19 en les lligues de futbol professional europeu, que es van organitzar des del CEC. ■

Damm
Fundació

Enquesta de situació econòmica d'hivern 2021

Un total de 1.362 economistes van donar resposta a l'Enquesta de situació econòmica d'hivern 2021 del Col·legi d'Economistes de Catalunya, realitzada entre l'11 de febrer i el 10 de març.

El manteniment de la crisi econòmica per l'impacte de la COVID-19 fa que el 88% dels economistes opini que l'economia catalana està pitjor ara que fa un any. D'altra banda, el seu l'índex de confiança cau en relació amb fa un any, però comença a repuntar, i la previsió és que es recuperi i se situï en el 4,15 a final d'any a l'economia catalana i en el 4,06 a l'economia espanyola.

Amb relació als principals problemes de l'economia catalana, l'impacte de la COVID-19 continua situant-se, amb molta diferència, com el principal problema actual de l'economia catalana, mentre que la situació política passa a ser el segon, per davant de l'atur.

Una de les qüestions d'actualitat plantejades a l'enquesta ha estat quines haurien de ser les prioritats econòmiques del nou govern de la Generalitat. Els economistes catalans consideren que, des de la perspectiva econòmica, una de les qüestions més rellevants que hauria d'abordar el nou govern de la Generalitat és la recuperació dels sectors i activitats més afectats per l'impacte de la COVID-19. El 64,7% dels enquestats han assenyalat aquest objectiu entre els tres principals, seguit de l'ocupació i la reindustrialització.

Un altre dels punts consultats ha estat la gestió de la crisi de la COVID-19 per part de les autoritats públiques. Tot i que segueixen sense aprovar-les, els economistes la valoren més ara que fa tres mesos, i consideren relativament millor la de les autoritats europees.

L'Enquesta de situació econòmica d'hivern 2021 del CEC també ha demanat als col·legiats i col·legiades sobre la importància de l'assoliment dels Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) proposats per les Nacions Unides en l'Agenda 2030 de cara al desenvolupament econòmic social del món. En una escala de 0 a 10, els economistes catalans atorguen un 6,16 de mitjana a aquest fet.

Amb relació a la posada en pràctica, només el 27,1% dels economistes enquestats declaren saber com traslladar els ODS a la pràctica de la seva feina habitual, mentre que el 45,4% no saben com fer-ho.

Consulta l'enquesta completa [aquí](#). ■

MERCÈ ROTLLAN, NOVA DEFENSORA DE LES PERSONES COL·LEGIADES

L'Assemblea General del 16 de desembre de 2020, a proposta de la Junta de Govern, va ratificar el nomenament de Mercè Rotllan com a defensora de les persones col·legiades segons regula l'article 46 dels Estatuts col·legials. Rotllan, escollida per un mandat de quatre anys, tindrà com a objectiu resoldre totes aquelles queixes que les persones col·legiades formulin en relació amb el funcionament anormal dels serveis col·legials.

Llicenciada en Ciències Econòmiques i Empresariales per la Universitat de Barcelona (1974), llicenciada en Dret per la Universitat Abat Oliba (2010) i màster en Mediació per l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona - ICAB (2013), Mercè Rotllan ha desenvolupat la seva carrera professional com a economista a l'Administració pública fins a l'any 1981 i després al seu despatx professional com a consultora-assessora en valo-

racions i estudis economicofinanciers. És docent en diversos màsters a l'ETSA i a l'Escola d'Administració Pública de Catalunya.

Pel que fa a l'àmbit col·legial, entre d'altres, ha estat vicepresidenta del Comitè de Normativa i Ètica Professional des dels orígens, l'any 1986, i fins al novembre de l'any 2018, i presidenta del Torn d'Actuació Professional TAP des de la creació i fins a la desaparició. ■

Emprenedoria social i solidària

La seu de Girona del Col·legi ha posat en marxa, a través del conveni signat amb l'Associació Azahara, un programa de mentoria en projectes d'emprenedoria social. Aquest programa pretén acompanyar professionalment emprenedors que provenen de col·lectius desfavorits i al mateix temps intentar crear aquest vincle social del Col·legi amb el ter-

ritori, posant en valor el compromís dels economistes amb l'entorn i amb la sostenibilitat.

El dimecres 10 de febrer va tenir lloc la primera trobada amb el grup de mentors que s'han ofert voluntaris per tirar endavant aquest projecte. La trobada va ser *on-line* i presencial, amb l'assistència del president d'Azahara, Mohamed El Amrani; l'equip de mentors; el president de la seu

del CEC a Girona, Lluís Bigas, i la vocal del Comitè Executiu i responsable del projecte, Rosaura Jiménez.

Mohamed El Amrani va explicar als mentors què s'espera d'aquesta col·laboració, com es du a terme la preselecció dels projectes, i quins són els diversos perfils d'emprenedors. Properament es farà una breu formació

on-line abans de l'assignació dels projectes, i, si la pandèmia ho permet, s'organitzaran trobades conjuntes per compartir experiències.

Més informació a www.azahara.org o girona@coleconomistes.cat. ■

DISTINCIÓ A LA COL·LEGIADA MARTA ROCA

El degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya (CEC), Oriol Amat; el president de la Comissió d'Economia Territorial i Urbana del CEC, Joan Ràfols, i el gerent del CEC, Maurici Olivé, van lliurar una placa de reconeixement a la tasca de la col·legiada Marta Roca, impulsora de la Comissió d'Economia i Sostenibilitat del Col·legi d'Economistes de Catalunya. ■

Relació d'altres col·legials de setembre del 2020 a gener del 2021

Agzaou El Mohamdi, Soufiane
Alonso Román, Luis
Armengol Valls, Jordi
Balaguer Valentín, Enric
Bazán Díaz, Juan José
Benaiges Calvet, Alba
Bernier Baixench, Jordi
Bou Roca, Mireia
Boulanouar Abdelkader, Mohamadi
Camps Vivas, Ramón Vicente
Capellas Espuny, Núria
Capellas Espuny, Eulàlia
Casals Martínez, Mercè
Castelló Morales, Vanessa
Cevallos Lisintuña, Joselyn Carolina
Clara Rahola, Joaquim
Corpas Lara, Encarnación
De la Losa Casaus, Carlos
Escolà Escrich, Eduard
Esteban, Gutiérrez, Jorge
Farran Santiveri, Pol
Fauri Padró, Ignasi
Fernández Sayans, Mónica
Fernández Rincón, Josep Lluís
Ferrer Marrades, Bàrbara
Figueres Núñez, Albert
Fillol Hernández, Carlos José
Fitó Baucells, Elisabet
Font Salvatella, Ignasi

Foraster Arespacochaga, Francesc
Forero Beltrán, Lorena
García Martín, David
García Crespo, Marcos
García Sandoval, Ana Isabel
Genescà Trujillo, Margarita
Gimeno Milà, Guillem
Giner Rovira, Lourdes
Gómez Becerra, Silvia
Gómez-pardo Gordillo, Víctor
González Ledesma, Carlos
González Recio, Montserrat
Igualador Iñiguez, Maria
Josa Mirada, Romina
Lacaita, Stefano
Laghdas Radi, Jihane
Landa Vanrell, Carles
Luque Canet, Maria del Mar
Mallol Jover, Anna
Martí Pujol, Felip
Martí Cubero, Núria
Martínez Adam, Eduardo
Martínez Moltó, Fernando
Martínez Fuster, Roger
Martínez Medina, Paula
Mateu Puig, Roberto
Miravent Garriga, Sílvia
Moya Verdugo, Javier
Munté Carrasco, Carla

Muñoz Carrasco, Consuelo
Murgui Martín, Ana
Murscot Fortet, Marta
Negro Francomano, Luis Octavio
Nieto Martín, José Antonio
Oliva Segur, Albert
Oros Laguens, Alberto
Orús Ramirez, Jesús
Panedas Miranda, Núria
Paz Covel, Aura Marina
Pedrós Pujades, Jofre
Pérez Santamaria, Andrés
Pérez Martí, Víctor
Piñol Barceló, Júlia
Pons Nadal, Enriqueta
Popova, Viktoria
Porro Gilisbars, Didac
Pradas Fradera, Marc
Praena Moya, Jessica
Prat Sampere, Marc
Querol Martí, Xavier
Qui Serena Lluís
Ramos Calvis, Marc
Rebollo Díaz, Pedro
Redón Hernández, Bàrbara
Remolà Puig, Gerard
Reyes Martorell, Joan
Rivas Martínez, Francesc Carles
Rocamora García, Alan

Rodríguez Andreu, Àlex
Rodríguez Martín, José Carlos
Rodríguez Gispert-Sauch, Ferran
Rodríguez-Escalona Molies, Gemma
Roldán Díaz, Joly Daniela
Rovira Díaz, Jordi
Royo Sancho, Carlos
Rusiñol de Rueda, Marcos
Schäfer Paradís, Maximilian
Serra Galceran, Núria
Serrat Ventura, Paula Montserrat
Solís Rodríguez, Ana
Subarroca Gella, José María
Tarrés Mascaró, Pere
Terres Piquer, Pedro Emilio
Termes Sánchez, Josep
Torruella Zaragoza, Marc
Tortosa Redondo, Alejandro
Treserra Alsina, Roger
Vallbona del Río, Eudald
Valls Mas, Antoni
Verma, Ritu
Vidal Ollé, Marta
Vidiella Parera, Joan Maria
Viñuales Digón, Francisco
Ye, Huihui
Yugcha Durán, Erick Daniel

JOSÉ RODRÍGUEZ POUSA, PRESIDENT DE SERCOTEL HOTEL GROUP

“Necessitem mesures que facin dels negocis turístics un verdader motor de creixement per al país”

La pandèmia del coronavirus ha afectat greument el sector hotel·ler, en què s’han reduït a més de la meitat les pernoctacions al llarg del 2020, segons dades de l’Institut Nacional d’Estadística. Malgrat les dades negatives, hi ha cadenes hotel·leres que segueixen creixent adaptant-se als canvis que marca la situació actual. Una d’elles és Sercotel Hotel Group, presidida per José Rodríguez Pousa, que compta amb un total de 149 establiments a Espanya, Andorra, Portugal, Itàlia, Colòmbia, Equador i Mèxic.

CLARA BASSOLS

Periodista i responsable de
Premsa i Comunicació
cbassols@coleccionomistes.cat

Licenciat en Ciències Econòmiques i Empresariales per la Universitat de Barcelona (1991) i postgraduat en Gestió Financera per la Universitat Pompeu Fabra (1995), José Rodríguez Pousa ha estat CFO del Grup Corporatiu Landon, propietari de Sercotel Hotel Group, i al mateix temps mem-

bre dels consells d’administració de nombroses empreses en diferents sectors com ara les energies renovables, residències de tercera edat i d’altres empreses dels sectors industrial i de serveis.

Porta quinze anys al Consell d’Administració i el juliol del 2020 va assumir la presidència de Sercotel Hotel Group. Què el va portar a l’aventura de començar a dirigir una cadena hotel·lera en un estiu marcat per l’aturada en sec del turisme?

Com bé dius, porto quinze anys al Consell d’Administració de Sercotel, per la qual cosa conec profundament el sector hotel·ler, el model de negoci de la companyia i tot l’equip gestor. El juliol del 2020 a Landon vam decidir que preniem el 100% de l’accionariat i que assumíem la gestió de la companyia, de la qual ja teníem el 70% des del 2005. Eren i són moments complicats en tota l’economia, però especialment en un sector com l’hotel·ler, clau al nostre país. La nostra decisió es va prendre amb una vocació de llarg termini i, sota aquest prisma, amb la idea clara que som en una crisi estacional i que en breu començarà a ser història, i, d’altra banda, per un cert sentit de responsabilitat social, ja que el sector hotel·ler és un dels més grans generadors de llocs de treball del país i una part important del nostre teixit productiu. Ambdues coses són elements pels quals tots hauríem de sentir aquesta responsabilitat social. És hora de creure i d’invertir, no de plegar veles i sortir. Això també és una qüestió de perfil inversor i de tenir el centre de decisió a nivell local.

Com ha notat Sercotel aquesta frenada del turisme?

El 2020 vam reduir la nostra xifra de negoci el 62% i vam passar d’EBITDA positiu a EBITDA molt negatiu. Tots coneixem el que hem viscut: hotels tancats durant tot el pe-

el model d'*extended stay*. Estem treballant sinergies amb marques reconegudes de serveis i productes afins als nostres clients objectius i les seves preferències, que poden ser complementaris, per aprofitar millor tots els espais i serveis que pot oferir un hotel per famílies, perfils de viatger amb predilecció per les pràctiques esportives, etc. Tot això ara mateix són "laboratoris d'idees" i accions de comàrqueting, ja que es tracta d'anticipar un futur que no és fàcilment previsible. Així, recentment hem signat un acord pioner a tot Espanya amb Just Eat, l'empresa líder de menjar a domicili, on som la primera cadena que ofereix un esmorzar d'hotel a casa, el nostre BreakAtHome.

Quines mesures creu que es podrien prendre per tornar a impulsar el turisme?

Crec que hem après força en aquest entorn de caiguda extrema tot detectant que el creixement del mercat turístic no és il·limitat ni gratuït. Ja estàvem experimentant situacions de saturació d'oferta, preus, despesa i creixement de passatgers que finalment poden conduir a un deteriorament de la proposta dels nostres destins, i per tant de caiguda del seu valor.

En aquest context, el més encertat potser és reformular el posicionament d'un país turístic guanyador i capdavanter, sense complex d'inferioritat i que juga a la primera divisió del turisme mundial. Això passa per elevar l'exigència en l'oferta, però no només en els actius i atractius per al viatger, sinó també en l'excel·lència del servei, cadascun dins el seu segment, apujant una mica el llistó. Tot plegat es vincula necessàriament a la formació de primer nivell, a una promoció turística efectiva i diferenciadora, a una cooperació publicoprivada més estreta que faci que les inversions comunes tinguin un sentit de mercat, i, en definitiva, a totes aquelles mesures que facin dels nostres negocis turístics un verdader motor de singularitat i creixement per al país.

Hi ha veus que critiquen el model *low cost* associat a l'oferta turística del país. La pandèmia pot ser una oportunitat per transformar-lo?

La pandèmia en si mateixa, no; la quantitat de diners públics que vindran o que esperem que vinguin per superar els efectes de la pandèmia, sí. Però no és una qüestió només de diners; és una qüestió d'infraestructures turístiques de qualitat, de complir normatives, d'acabar d'una forma decidida amb l'oferta turística il·legal i de protegir els barris. ■

ríode de confinament i després un mercat que ha patit un estancament brutal i desconegut a la nostra història econòmica fora d'esdeveniments com les guerres. La caiguda de vendes global del sector hotelier estarà al voltant del 75-80%, depenent del segment. A Sercotel, tot i la situació que vivim, estem relativament satisfets del rendiment de la companyia, que, malgrat que ens obliga a prendre decisions dures i ser molt contundents en les actuacions per afrontar el futur amb garanties, ens demostra que podem comptar amb el rendiment del seu talent. O, dit d'una altra manera, la famosa "alfa del *manager*" que ens ha suavitzat l'impacte de la "beta del mercat".

Com hi heu fet front?

Hem viscut diverses etapes durant aquest any. Al mes de març prou feina vam tenir

tots plegats a intentar entendre què era el que estava passant i prendre les primeres mesures de contenció. Un període en el qual has de desatendre els grans conceptes de gestió i fer un *back to basics*: deixar d'atendre els quadres de comandament més elaborats i atendre allò que realment marca la diferència entre la supervivència del negoci i la seva desaparició.

A partir del mes de juny, un cop oberts els hotels de nou, vam constatar que no hi hauria estiu amb visitant internacional i que la pretesa recuperació en el tercer trimestre s'esfumava d'una forma clara. Per això vam prendre la decisió d'actuar estructuralment en el negoci de la companyia. Vam iniciar un exercici de *visioning* i de *restructuring* amb talent intern i amb suport de talent extern. Ara mateix som en plena fase d'implementació dels resultats d'aquest exercici i ho estem fent tan ràpid com podem, amb el convenciment que hem d'estar transformats i preparats quan comenci la recuperació.

Oferiu ara algun producte o servei nou que no oferíeu abans de la COVID-19?

Amb una visió més de llarg termini o estructural, estem experimentant amb el producte de lloguer d'oficines per hores, reconvertint habitacions. També estem provant

Hem après força en aquest entorn de caiguda extrema en detectar que el creixement del mercat turístic no és il·limitat ni gratuït

Els sèniors del Col·legi, una gran família

La Comissió de Sèniors del Col·legi d'Economistes de Catalunya aglutina tots els col·legiats i col·legiades majors de 65 anys en actiu o jubilats i prejubilats abans d'aquesta edat. Com viuen la pandèmia de la COVID-19? Com veuen la situació econòmica? En parlem amb el seu president i amb quatre economistes més de la comissió en una trobada virtual.

CLARA BASSOLS

Periodista i responsable de
Premsa i Comunicació
cbassols@coleccionomistes.cat

La Comissió de Sèniors del Col·legi d'Economistes de Catalunya (CEC), constituïda l'any 2015 i de caràcter transversal, es marca diversos objectius. Un d'ells passa per fer i fomentar tot tipus de contactes, relacions i intercanvis entre els mateixos economistes sèniors i també amb membres d'altres col·lectius. D'altra banda, es pro-

posa organitzar tot tipus d'activitats lúdiques, conferències i debats de caràcter econòmic, jurídic, polític, cultural o de l'àmbit de la salut. I, finalment, vol defensar els interessos i les necessitats del col·lectiu d'economistes sèniors. En una trobada virtual amb motiu d'aquest reportatge, parlem de l'activitat de la comissió, de les inquietuds dels economistes sèniors com ara les pensions, però també de la situació econòmica fruit de la pandèmia amb el president de la comissió, Santiago Iglesias, i quatre dels seus més de 200 membres: Josep Lluís Masriera, Maria Lluïsa Navarro, Francesc Planells i Ester Subirà.

"Entrar als sèniors ha estat com una continuïtat de la meua activitat professional sense responsabilitats". Així defineix Ester Subirà el que li aporta formar part dels sèniors del CEC després de jubilar-se. I és que un dels grans al·licients de ser part activa d'aquesta comissió és seguir actiu i compartir coneixement en economia i empresa, però també en altres qüestions d'interès, gràcies a les activitats que s'organitzen. La comissió és també un espai on socialitzar i mantenir els contactes amb altres professionals.

Santiago Iglesias destaca que "amb la pandèmia de la COVID-19 hem mantingut el

contacte amb un grup de WhatsApp molt actiu que ens ha ajudat a tenir la moral alta". "Els sèniors ens reunim, ara virtualment, una vegada al mes", explica Iglesias, que afegeix que "esperem poder reprendre aviat les activitats presencials que fèiem habitualment, com ara els cinefòrums, en què projectem una pel·lícula que té relació amb l'economia o l'empresa i la debatem a posteriori, o les sortides culturals guiades, els viatges o les trobades per cantar en coral".

El president dels sèniors del CEC també subratlla "la sort" de pertànyer als sèniors de l'Associació Intercol·legial de Col·legis Professionals de Catalunya, que organitza múltiples activitats i conferències sobre qüestions molt diverses, les quals aporten coneixement. Justament fruit de la pertinença a la Intercol·legial, els economistes sèniors van participar en l'elaboració d'una nadala gravada cadascú des de casa seva.

Les ganes de poder reprendre el contacte físic més enllà de les pantalles són comunes entre els cinc economistes sèniors que participen a l'entrevista. Però, com viuen la pandèmia de la COVID-19 i les restriccions que comporta? Josep Lluís Masriera admet que "el confinament inicial va ser un xoc molt fort per a tota la societat", però també assegura que "els més grans ja estàvem més acostumats a passar més hores a casa que la resta". Tot i així, el contacte directe amb la família, especialment els nets, és el que més els va mancar i els manca a tots. Malgrat la preocupació per la salut i les dificultats viscudes, els i les economistes sèniors es mostren optimistes i esperançats, i subratllen els

aprenentatges viscuts també a nivell tecnològic. "Ara sabem fer anar el Zoom per fer videoconferències", afirma entre somriures Josep Lluís Masriera.

La pandèmia de la COVID-19 també ha tingut i té efectes sobre l'economia. Com ho veuen els i les economistes sèniors? Ester Subirà apunta que "totes les pandèmies al llarg de la història han provocat canvis econòmics i socials, i l'actual és també una crisi transformadora amb un impacte molt fort en sectors com el turisme, el *retail*, l'immobiliari, l'hostaleria, la construcció o l'automoció". Subirà recorda, però, que també hi ha hagut sectors que se n'han vist beneficiats, com ara "les companyies farmacèutiques, les fàbriques de material sanitari, les empreses de distribució o la venda *on-line*". "De les 20 empreses que més diners han guanyat durant la pandèmia, 16 estan vinculades a l'*on-line*", subratlla. Ester Subirà també comenta com "amb la COVID-19 ha augmentat la fragilitat econòmica, la desigualtat i la bretxa digital entre els que tenen o no accés a la tecnologia". Per la seva banda, Maria Lluïsa Navarro considera que "la pandèmia ha demostrat que l'aposta pel turisme és fràgil" i considera que "ara és el moment de considerar com a prioritaris altres sectors com l'industrial". Josep Lluís Masriera afegeix un element més a l'anàlisi amb relació als canvis demogràfics que pot causar la pandèmia: "molta gent que vivia a les ciutats optarà per traslladar-se als pobles, cosa que ajudarà a fer front al despoblament de les zones rurals de Girona, Lleida i Tarragona". Un punt en el qual coincideix Ester Subirà, que apunta que "això permetrà des-

Un dels grans al·licients de ser part activa d'aquesta comissió és seguir actiu i compartir coneixement en economia i empresa

congestionar l'Àrea Metropolitana de Barcelona". En aquest sentit, Maria Lluïsa Navarro destaca la importància de "connectar tecnològicament aquestes àrees fent-hi arribar la fibra òptica".

Una altra de les qüestions rellevants actualment és el deute públic. Segons Santiago Iglesias, "és necessari desmitificar-lo i que no ens espanti, ja que el deute públic no és el principal problema de l'economia actualment". Segons Iglesias, "els tipus d'interès baixos i la garantia del Banc Central Europeu amb relació als venciments fan que el cost del deute sigui totalment assumible". També considera que "ara fa falta creixement i una mica d'inflació per tirar endavant". "Si només tinguéssim el 2% d'inflació, en trenta anys hauríem pagat el 50% del deute", conclou.

Encara que el futur de les pensions és el tema clau per als sèniors, també són plenament conscients que en el debat econòmic global és prioritari parlar de la resta de reptes que té per davant l'actual estat del benestar i de protecció social, com són la salut, l'educació, l'ocupació, la dependèn-

Especialistes en càtering per a reunions de treball, pastisseria, plats cuinats i salat

Boci

Via Augusta 112, 08006 Barcelona tlf. 932371313 www.boci.cat

cia i l'habitatge. Segons Planells, "l'actual sistema de protecció social s'enfronta a reptes majúsculs, com la major longevitat de la població o els rellevants canvis tecnològics". En aquest sentit, Planells ressalta la principal conclusió de l'estudi elaborat pel Grup d'Economistes pel Benestar, integrat, entre d'altres, pels exdegans del Col·legi d'Economistes de Catalunya Joan B. Casas i Francesc Raventós, que argumenta que Catalunya necessita aplicar com a mínim 9.107 milions d'euros dels 16.000 milions d'euros de dèficit fiscal que suporta per millorar la qualitat de vida dels seus ciutadans i equiparar els serveis bàsics a la dotació equivalent de la qual gaudeix el País Basc.

Els economistes sèniors també consideren molt positiva i de justícia intergeneracional l'aplicació recent de l'Ingrés Mínim Vital, perquè és quantitativament equivalent a la prestació de pensió no contributiva ja vigent des del 1990.

Els economistes sèniors, majoritàriament amb períodes de contribució mínimes de 40 anys i de bases màximes, asseguren haver patit una permanent reforma negativa silenciosa de les prestacions de pensions contributives

Amb relació a l'actual sistema de pensions públiques "contributives", Francesc Planells es mostra convençut que "és indispensable reformar-lo seguint la perspectiva europea, aplicant un nou sistema similar al de països com Suècia, Itàlia, Polònia o Noruega, en què es

vincula directament la prestació de la pensió a l'esforç real total contribuït de forma directa i que es finança per contribucions realitzades i via Pressupostos Generals de l'Estat".

Segons Planells, "no es pot oblidar que, si com han fet altres països, s'hagués creat un veritable fons de reserva amb els resultats històrics obtinguts, avui encara tindríem una xifra de reserva disponible molt elevada".

D'altra banda, Francesc Planells i els altres quatre participants d'aquesta entrevista coincideixen a afirmar que, segons demostren estudis tècnics homologats, "els economistes sèniors, majoritàriament amb períodes de contribució mínimes de 40 anys i de bases màximes, hem patit una permanent reforma negativa silenciosa de les nostres prestacions de pensions contributives, ja que els augments en les bases màximes no han comportat pujades proporcionals en les pensions màximes establertes". "La situació actual evidencia aquesta pèrdua perquè la pensió màxima cada vegada s'acosta més a la mínima", apunten.

Els i les economistes sèniors esperen amb il·lusió el final de la pandèmia de la COVID-19 per poder reprendre les múltiples activitats i trobades presencials que organitzaven habitualment. Mentrestant, seguiran connectats virtualment organitzant diverses activitats i reunions i també a través del seu grup de WhatsApp, on continuaran compartint tot tipus d'informació i entreteniment. Perquè la Comissió d'Economistes Sèniors és, en paraules del seu president, "com una gran família". ■

SANTIAGO IGLESIAS
"Amb la pandèmia de la COVID-19 hem mantingut el contacte amb un grup de WhatsApp molt actiu que ens ha ajudat a tenir la moral alta"

ESTER SUBIRÀ
"Amb la COVID-19 ha augmentat la fragilitat econòmica, la desigualtat i la bretxa digital entre els que tenen o no accés a la tecnologia"

FRANCESC PLANELLS
"Els economistes sèniors hem patit una permanent reforma negativa silenciosa de les nostres prestacions de pensions contributives"

JOSEP LLUÍS MASRIERA
"Molta gent que vivia a les ciutats optarà per traslladar-se als pobles, cosa que ajudarà a fer front al despoblament de les zones rurals"

MARIA LLUÏSA NAVARRO
"Ara és el moment de considerar com a prioritaris altres sectors que no siguin el turisme, com l'industrial"

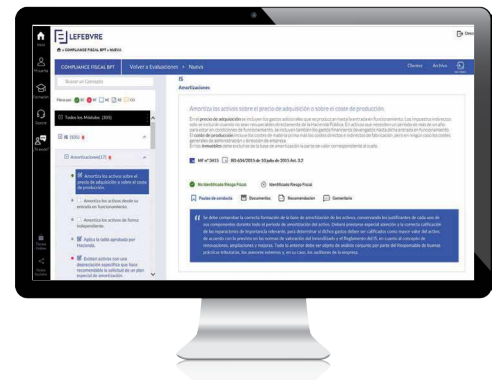
Asegura el cumplimiento de todas tus obligaciones fiscales

LEFEBVRE CENTINELA Tributario

La tranquilidad de actuar conforme al código de buenas prácticas tributarias

Centinela Tributario es **la nueva solución** on line de Lefebvre **para evaluar el riesgo tributario** y poner en marcha las medidas necesarias para evitarlo.

Dirigida a la empresa, permite tener un control de su fiscalidad, **y al asesor fiscal**, a quien permite ampliar sus servicios de asesoramiento ofreciendo calidad, rigor y valor diferencial respecto a otros profesionales. **Centinela Tributario** permite:

- Realizar una **detección y evaluación** de riesgos fiscales.
- Conocer las pautas de conducta** conforme al código de buenas prácticas tributarias y la Norma UNE 19602.
- Poner en marcha las medidas para evitar los riesgos y hacer un seguimiento de las mismas.
- Estar siempre al día** de posibles novedades y modificaciones legislativas y sus implicaciones en las evaluaciones realizadas.

Girona

LLIÇONS APRESES PER LA CRISI DE LA COVID-19 I REPTES PER AL 2021 DE L'ECONOMIA DEL TERRITORI GIRONÍ

JOSEP MARIA PERRAMON
Economista i vocal del Comitè
Executiu de la seu del CEC a Girona
perramjm@economistes.cat

Al número 172 de l'*Informatiu de l'economista*, vam exposar quins havien estat els efectes econòmics de la crisi sanitària a les comarques de Girona i a quins sectors estava afectant més. Després de gairebé un any de convivència amb aquesta pandèmia, que malauradament s'ha emportat moltes vides i moltes empreses per davant, donarem un cop d'ull al que hem après dels seus efectes i els reptes per al 2021 de l'economia del territori gironí.

En l'informe del Banco de España del mes de gener d'enguany, es deia que la baixada mitjana del PIB estatal l'any 2020 ha estat del -11%, mentre que la de Girona ha estat del -14%, la de Màlaga, del -17%, i la de Càceres, del -5,3%.

Per què han variat tant els efectes econòmics de la pandèmia entre províncies?

La resposta la trobem en el gràfic de l'evolució de les empreses de les nostres comarques, elaborat per l'Observatori del Treball i Model Productiu a partir de dades de l'Idescat i l'INE (DIRCE) en l'informe d'estructura empresarial de l'any 2019: els dos sectors que més han augmentat són el de serveis i turisme, mentre que la indústria ha seguit una corba contrària. El mateix podríem dir de Màlaga, on el turisme i els serveis són la principal font d'ingressos, mentre que Càceres, més agrícola i amb més sector públic (un de cada quatre assalariats és funcionari públic), se n'ha ressentit menys.

De les aproximadament 63.000 empreses que Girona tenia l'any 2018, el 64% era del sector serveis, el 15% era del sector turístic, el 15% del sector de la construcció i només el 6% era del sector industrial. En nombre de treballadors, el 75% dels afiliats a la Seguretat Social és al sector turisme i serveis, men-

tre que a la construcció hi ha el 9% i a indústria el 16%.

Aquesta distribució del teixit empresarial no és el més adequat si algun dels sectors pateix una davallada tan important com ha passat durant aquesta pandèmia. La gran dependència actual dels serveis i del turisme a les nostres comarques —sobretot estranger— ha fet que les restriccions de mobilitat a nivell mundial provoquessin el tancament de gran part del nostre parc hotelier i restaurador, i per efecte dominó afectés serveis com la distribució horeca o el comerç. Al mateix gràfic també podem veure la gran davallada que va patir a partir del 2009 el sector de la construcció, del qual en aquells moments teníem una gran dependència i que també va provocar una important crisi econòmica.

Hem pogut veure que la nostra economia no és tan sòlida com semblava i que moltes empreses petites i familiars no estaven preparades per a aquesta aturada tan radical. Només les empreses considerades "essencials" han pogut seguir amb la seva activitat habitual i fins i tot el sector carni ha vist augmentar les exportacions, sobretot al mercat xinès, segon principal destí dels productes gironins per darrere de França, segons l'ACA.

És clar que caldria donar una important embranzida al sector industrial, perquè almenys s'acosti al nivell del sector serveis. Ja sigui oferint espai industrial a empreses de fora, com promovent la transferència de coneixement universitat-empresa per fomentar la creació d'empreses tecnològiques.

Una bona indústria diversificada (alimentació, tèxtil, química, extractiva...) ens donaria el balanç necessari per superar una crisi similar que afectés una altra branca de la nostra economia. ■

El president de la seu de Girona del CEC, Lluís Bigas de Llobet, i la degana de la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresarials de la Universitat de Girona, Anna Garriga Ripoll, lliuren el diploma de reconeixement al millor currículum universitari 2020 a Vanessa Castelló Morales, de la Universitat de Girona. En el marc de la Jornada dels Economistes, el Col·legi d'Economistes de Catalunya reconeix cada any els millors currículums universitaris de les 12 facultats d'Economia i Empresa de les universitats catalanes.

Lleida

IMPACTE DE LA CRISI DE LA COVID-19 A LA SALUT I A L'ECONOMIA

JOAN PICANYOL I TARRÉS
Economista i vocal del Comitè
Executiu de la seu del CEC a Lleida
joan.piccas@gmail.com

La crisi sanitària ha incidit plenament en la salut de la gent gran i en el sector serveis. Amb la pandèmia se'ns han donat uns advertiments que caldrà saber aplicar amb saviesa per recuperar amb èxit el teixit econòmic i social.

L'esclat de la crisi sanitària a tota la UE ha resultat en un any complex, difícil i dolorós per a la societat, l'economia i els governs. I, malgrat les esperances dipositades en la vacunació, iniciada a finals del 2020, ens adonem que la pandèmia té encara una durada incerta. Accelerar la vacuna comportaria avantatges en la sanitat i l'economia.

Revisant el 2020, es constata que a Ponent els problemes a nivell macroeconòmic han estat més lleus que en altres demarcacions, tot i ser molt dramàtics per als qui van patir la crisi.

L'impacte sectorial ha estat heterogeni en les províncies catalanes. Pel que fa al PIB del 2020, Lleida queda en una situació menys malmesa que la resta: Lleida (-7,8%), Tarragona (-11,4%), Girona (-14,2%) i Barcelona (-11,7 %).

Alguns dels motius:

- Menor pes del sector serveis.
- Evolució favorable del sector agrícola i ramader, en preus i producció, en un any rècord d'exportacions.
- Transport lleidatà, bona part frigorífic.
- Menor taxa d'atur.

El sector econòmic principal a Ponent és l'agroalimentari. Malgrat la pandèmia, s'ha convertit en un pilar vigorós. Convida a l'optimisme que enguany el seu pes augmenti respecte al total de l'economia lleidatana. Esdevé un sector

competitiu i impulsor d'elevades exportacions. El 2020 han crescut el 7,5% respecte al 2019. En destacaré uns punts forts:

- La ramaderia porcina va fer altes xifres d'exportacions a uns preus acceptables. Per sobre de l'euro, el seu lliandar de rendibilitat.
- En el camp fructícola es va viure una campanya amb preu i collita. Hi va contribuir una collita pobra en països com Itàlia, per gelades, i poques importacions de fruita, per l'elevat cost del noli.
- En conseqüència, la producció de Ponent es va aprofitar com mai. Ho demostra la fruita al rebuig. Quan és normal desfer-se del 30/35% de la producció, el 2020 es va arribar al 10%. Tot venut.
- En la collita d'oliva, hi va haver una bona producció. Es va confirmar el creixent ritme de vendes d'oli *on-line* (80% a DO Garigues), apuntat al primer semestre del 2020, amb manteniment de preus. Igualment, la resta de produccions, com cereals, hortalisses o *fine food*.
- El consum a la llar va guanyar pes.
- Millora en el sentiment de comunitat.

La dinàmica de la indústria va mostrar a fi d'any una major solidesa, no en va el sector agroalimentari és el primer sector industrial de Catalunya.

Però no tot van ser bones sensacions. La pandèmia va repercutir negativament en el

sector serveis amb un penós impacte en l'ocupació i en l'augment de les desigualtats. En acabar el 2020, la població desocupada a Lleida va ser alta (10,98%), menys que a la resta de províncies catalanes i Espanya (16,13%). Amb tot, cal advertir que els ERTO, protectors de l'ocupació actual i molt concentrats en el sector serveis, tenen data de caducitat. Caldrà una solució política adequada. Aquest 2021 s'està afrontant amb bons ànims. S'han après moltes lliçons d'aquesta duradora crisi sanitària. Les estructures productives i els patrons de consum actuals han de transformar-se en una economia verda i digital. Per avançar en positiu en la reconstrucció, reptes per al 2021:

- Ampli desenvolupament de la tecnologia 5G a l'oest català.
- Implantació de noves tecnologies al camp per a una agricultura eficient i sostenible.
- Els temporers del 2021, en sector fructícola en especial, ens han de trobar preparats per acollir-los.
- Aposta per la formació professional i la recerca. Reinventar-se.
- Digitalització al sector públic i al privat.

La pandèmia ha esdevingut un evident motor de canvi, consolida el món digital i permet avançar vers un nou model productiu, més sostenible. Si canalitzem bé els recursos que aporta el pla de recuperació europeu NGEU, veurem una Lleida més competitiva, verda i digital. ■

El president de la seu de Lleida del CEC, Josep Maria Riu Vila, lliura el diploma de reconeixement al millor currículum universitari 2020 a Júlia Raluy Revés, de la Universitat de Lleida. En el marc de la Jornada dels Economistes, el Col·legi d'Economistes de Catalunya reconeix cada any els millors currículums universitaris de les 12 facultats d'Economia i Empresa de les universitats catalanes.

Tarragona

COVID-19: 10 LLIÇONS ECONÒMIQUES DE LA PANDÈMIA

MIQUEL ÀNGEL FÚSTER
Economista i president de la seu
del CEC a Tarragona
miquelangelfuster@economistes.com

El coronavirus ha generat una tremenda crisi humanitària i una desfeta econòmica sense precedents. Hem d'anar al segle passat en contextos bèl·lics per trobar quelcom similar. La caiguda del PIB del 2020 ha estat superior a l'11% a Espanya, Catalunya i Tarragona.

D'aquesta dramàtica experiència podem treure algunes lliçons. Fem un breu decàleg per a les nostres comarques i tot el país.

1. La inversió en salut pública és fonamental i s'ha demostrat que les retallades al sector sanitari han passat una greu factura. La seva despesa per habitant està allunyada dels països punters del nostre entorn i cal una aposta per l'atenció primària i hospitalària, les urgències i les residències.

2. Hem d'incrementar notablement la recerca, el desenvolupament i la innovació a tots els àmbits econòmics, però especialment als més crítics. La manca de coneixement aplicat i d'un teixit públic/privat en el sector farma-

cèutic i bioquímic ens ha fet estar a expenses dels investigadors externs.

3. Amb la COVID-19 s'ha posat de manifest la importància del sector primari en conjunt, tot i que representa una part molt petita del PIB tarragoní. Ens ha proveït durant el confinament i cal defensar els productors de proximitat. Són una alternativa (o un complement) a l'adquisició de productes exteriors de primera necessitat.

4. La indústria s'ha revelat com un sector estratègic. La seva importància relativa a l'economia del territori (més del 20%) ha permès una caiguda menor del PIB. A més, proporciona uns majors salaris i una contractació menys vinculada a factors temporals o extraordinaris. Els seus clients potencials són a tot el món (no hi ha la "limitació lògica" de la construcció o el turisme, per la seva pròpia naturalesa).

També cal tenir present que les cadenes de subministrament de la nostra indústria i de sectors essencials no poden dependre exclusivament d'empreses situades a l'altre extrem del món.

5. No podem ser un país massa escorat en els serveis. Ha quedat provada la fragilitat del nos-

tre model econòmic, que depèn en gran mesura del turisme. Tot Sels sectors vinculats directament o indirectament a l'arribada massiva de turistes i la interacció social (hoteleria, restauració, transports, comerç, agències de viatge, espectacles, oci, etc.) estan patint moltíssim. Les administracions públiques haurien de fer un esforç especial a preservar-los amb ajuts directes a les empreses i autònoms (que siguin econòmicament viables). No ens podem permetre la seva desaparició.

6. El teletreball ha irromput amb molta intensitat com a nou format laboral, amb avantatges com la conciliació familiar i menys desplaçaments (que impliquen reducció de contaminació). Ara toca regular-lo correctament i anar cap a un model híbrid, que combini treball presencial i remot. El mateix podríem aplicar a determinats àmbits d'ensenyament, però sobre una base presencial. Per tot això és necessari tenir un desplegament tecnològic segur que arribi a qualsevol lloc. També s'ha d'invertir en ciberseguretat.

7. En línia amb l'anterior, cal aconseguir un reequilibri demogràfic al territori. És fonamental comptar amb les infraestructures adients.

8. La crisi ens ha ensenyat que tenir *cash* i prudència a les decisions financeres (d'inversió i finançament) és un factor clau per "resistir" temps adversos. Aquest raonament val per administracions, famílies i empreses. Aquestes no poden treballar només sobre la base de recursos aliens, encara que això impliqui menor rendibilitat financera.

9. El futur passa per la digitalització a tots els nivells i el creixement sostenible.

10. Hem de disposar de plans de contingències. De vegades l'impossible pot passar.

Com a lliçó filosòfica final, cal valorar el que tenim... perquè tot pot canviar en 24 hores! ■

El president de la seu de Tarragona del CEC, Miquel Àngel Fúster Gómez del Campo, fa entrega del diploma de reconeixement al millor currículum universitari 2020 a Carlos de la Losa Casaus, de la Universitat Rovira i Virgili. En el marc de la Jornada dels Economistes, el Col·legi d'Economistes de Catalunya reconeix cada any els millors currículums universitaris de les 12 facultats d'Economia i Empresa de les universitats catalanes.

Jordi Nadal, col·legiat d'honor des del 2000

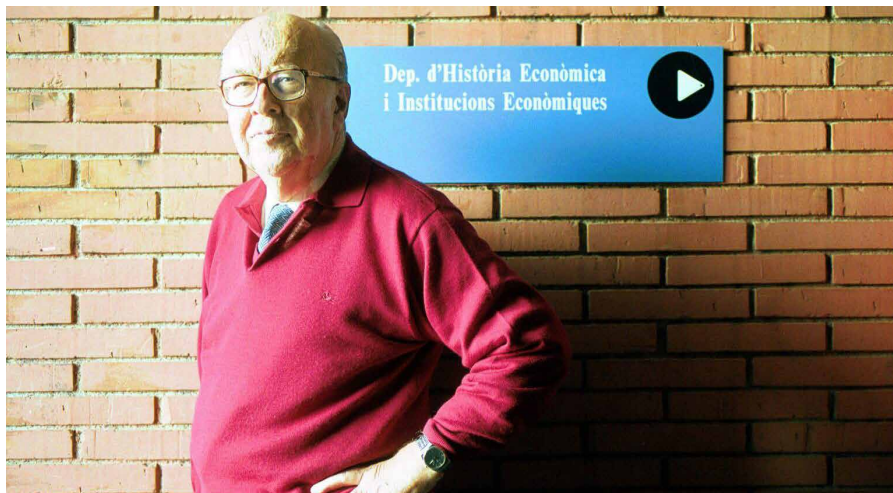
El Col·legi d'Economistes de Catalunya acomiada i ret homenatge a l'economista i historiador Jordi Nadal.

ALBERT CARRERAS

Economista, membre de la Comissió d'Economia Catalana del CEC i director d'ESCI - Universitat Pompeu Fabra
albert.carreras@upf.edu

Jordi Nadal (Cassà de la Selva, 1929 - Barcelona, 2020) ens va deixar el passat mes de desembre. Era col·legiat d'honor del Col·legi d'Economistes de Catalunya des de l'any 2000. Al llarg de la seva molt plena vida acadèmica, va estar sempre molt orgullós de la seva trajectòria com a professor de Ciències Econòmiques i Empresarials, a la Universitat de Barcelona, a la Universitat de València, a la Universitat Autònoma de Barcelona i, de nou, a la Universitat de Barcelona. Va estimar els estudis d'Economia i Empresa i els estudiants que els seguien. Es va sentir motivat per dissenyar cursos, continguts i recerca pensant en aquests estudiants, i va tenir sempre l'impacte en ells com l'objectiu més preuat.

En entrar a la Facultat d'Econòmiques de la mà de Jaume Vicens Vives, i en morir ell tan precoçment, va haver d'assumir de ben jove el lideratge d'Història Econòmica a la Facultat. Va fer-ho aprofitant la feina conjunta feta amb el seu admirat mestre, i progressivament amb obra exclusivament seva, com el treball esplèndid sobre la història de la població espanyola publicada el 1967 per Ariel, reeditada i ampliada en diverses ocasions. Ho va fer encara més canviant orientació investigadora des de la història de la població, en què havia esdevingut una autoritat mundial, a la història de la industrialització, motivat pel repte de Carlo M. Cipolla d'explicar el perquè del fracàs de la revolució industrial a l'Espanya del segle XIX a la llum de l'èxit de la industrialització a l'Espanya dels anys seixanta del segle XX.

D'aquest programa de recerca van sortir una colla d'articles a la primera meitat dels anys setanta que encara ara són admirables, i, sobretot, el seu gran llibre *El fracaso de la revolución industrial en España, 1814-1913* (Ariel, Barcelona, 1975), que s'ha mantingut ben viu durant quaranta anys. Nadal hi diagnosticava les mancances espanyoles a industrialitzar i modernitzar Espanya al segle XIX, quan tots els altres països europeus ho havien aconseguit. Resseguia tots els esforços que s'havien desplegat i analitzava per què van fracassar. Aquesta preocupació el va acompanyar la resta de la seva vida acadèmica, i va animar, entre molts altres treballs, la gran exposició del 1983 al Born *Catalunya, la fàbrica d'Espanya* (amb Jordi Maluquer de Motes), els dos grans *Atles* (amb Josep M. Benaul i Carles Sudrià) sobre la industrialització espanyola (2003) i sobre la industrialització catalana (2012) i el seu darrer llibre (en col·laboració amb Carles Sudrià), *La Hispano-Suïza: esplendor y ruina de una empresa legendaria* (Pasado y Presente, Barcelona, 2020). Aquest llibre, amb què va tancar la seva investigació i la seva vida, era una reflexió sobre el fracàs de la segona revolució industrial a Espanya seguint el fil de l'enorme potencial de la Hispano-Suïza, i com i per què es va frustrar.

Jordi Nadal va deixar molts deixebles i tota una escola, unida principalment entorn de la *Revista de Historia Industrial*. La seva petjada també va ser gran entre els demògrafs

i historiadors de la població. Va ser un ciutadà conscient de les seves responsabilitats, sempre disposat a dir allò que creia que s'havia de dir i que els professors universitaris, amb la protecció que els donava una plaça permanent, estaven obligats a dir, encara que fos antipàtic. Va tenir un enorme respecte per tot allò que era públic —pagat amb els diners de tots— i una admiració per la iniciativa privada, que sempre va defensar. El seu darrer llibre és especialment agraït perquè hi surten tots aquests temes i molts més, teixits amb molta gràcia i amb moments sorprenents, que gaudia en descobrir i després en explicar. Descansa en pau, després de tota una llarga vida de savi entusiasta, compromès amb el coneixement i amb el seu país. ■

“Va deixar molts deixebles i tota una escola, unida principalment entorn de la ‘Revista de Historia Industrial’. La seva petjada també va ser gran entre els demògrafs i historiadors de la població”

FER DE LA NECESSITAT VIRTUT

Balanç d'un any de pandèmia

Quan es publiqui aquest número de l'*Informatiu de l'economista*, ja farà un any de la declaració de l'estat d'alarma per fer front a la COVID-19. Un any de col·lapse sanitari i econòmic que ha comportat la paralització de moltes activitats presencials, com és el cas de la formació de l'Aula d'Economia.

La possibilitat d'utilitzar qualsevol de les plataformes (Zoom, Teams, Hangout...), per a reunions no presencials i formació en viu però a distància ha apaivagat l'impacte de la pan-

dèmia en els àmbits professionals i de formació. L'Aula d'Economia, davant d'aquesta situació, l'abril del 2020 va encetar una nova etapa en què majoritàriament la formació s'ha fet en *streaming*, utilitzant la plataforma Zoom. Un nou període que ha reeixit gràcies al compromís de tots, alumnes, professors i personal de l'Aula. Presentem a continuació el balanç formatiu d'abril del 2020 a febrer del 2021.

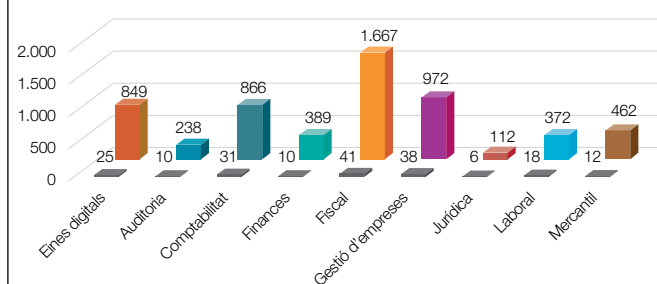
FORMACIÓ EN TOTS ELS ÀMBITS

Durant aquests mesos d'activitat (l'agost no és lectiu), s'han fet 191 cursos en format *webinar*,

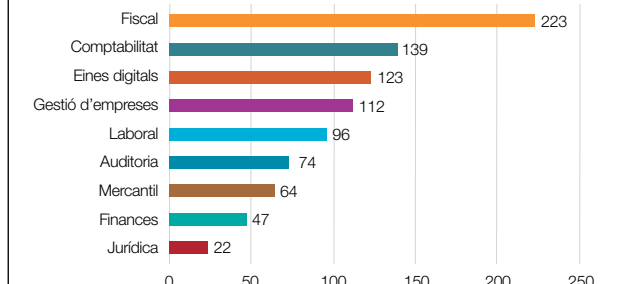
que han suposat 898 hores de formació i l'assistència de 5.927 participants. La distribució per àrees d'interès és la següent: darrere de les tradicionals àrees de fiscalitat i comptabilitat, han guanyat protagonisme les àrees d'eines digitals i gestió d'empreses. En el cas d'aquesta darrera, cal destacar els 14 cursos sobre la gestió de despatxos professionals, que han suposat 25 hores de formació i la participació de 452 inscrits.

També es van adaptar al format *webinar* el Fòrum Concursal, la Jornada Tècnica d'Au-

**Cursos i nombre d'alumnes per àrees d'interès
4/2020-2/2021**

**Hores de formació per àrees d'interès
4/2020-2/2021**

ditoria i la Jornada Tributària. I malgrat les limitacions que suposa la no presencialitat en unes jornades en què el *networking* és l'eix principal, 500 professionals van seguir 30 hores de formació durant 11 dies, impartides per magistrats i càrrecs públics dels àmbits respectius i docents de reconeguda solvència.

EL GRAU DE SATISFACCIÓ

Els cursos organitzats per l'Aula aporten un enfocament pràctic i la impartició a càrrec de professionals i acadèmics experts. Aquestes són i seran característiques comunes tant en la formació *on-line* com en la formació presencial. Però el format presencial afegeix un plus: la possibilitat de poder compartir experiències, coneixements, inquietuds i dubtes amb altres professionals proactius i interessats en la matèria. Aquest és un hàndicap per a la formació en *streaming*, tot i la possibilitat de participar no només pel xat sinó també per àudio.

Malgrat aquestes circumstàncies, el grau de satisfacció dels assistents és realment bo, amb una puntuació mitjana de 4,39 sobre 5.

WEBINARS GRATUÏTS

Dins l'oferta formativa de l'Aula, i per ajudar col·legiats, col·laboradors i no col·legiats a afrontar aquesta situació excepcional, s'han organitzat 16 *webinars* gratuïts, amb 1.933 participants. Els temes que han comptat amb més assistents han estat la sessió exprés sobre la reforma comptable, el teletreball a través de Microsoft Teams i les implicacions fiscals del Brexit.

LA FORMACIÓ PRESENCIAL I EL DOBLE FORMAT

Tot i que a l'*Informatiu de l'economista* 172 del setembre del 2020 exposàvem la voluntat de l'Aula de mantenir l'oferta de cursos presencials a les aules de Barcelona i les seues territorials, tant en la modalitat de cursos curts

MÀSTER UNIVERSITARI EN AUDITORIA I COMPTABILITAT

Us informàvem al núm. 172 de l'*Informatiu de l'economista* de setembre del 2020, amb referència al Màster Universitari Oficial en Auditoria i Comptabilitat, organitzat conjuntament amb la UAB, que les dues institucions, com a resultat del procés de seguiment i acreditació de la titulació, i per poder interessar a un públic més ampli, havíem iniciat el procés de reverificació del màster per passar de 90 a 60 crèdits ECTS. A hores d'ara us podem informar que l'Agència per la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya ha valorat favorablement la nova proposta de pla d'estudis i, per tant, podem

implantar aquest nou Màster Universitari en Auditoria de Comptes i Comptabilitat a partir del proper curs acadèmic 2021-2022.

La superació del màster eximeix de l'examen teòric d'accés a la professió d'auditors de comptes establert per l'ICAC (en tramitació).

Informació general

Modalitat: presencial

Crèdits: 60 ECTS

Durada: 1 any

Inici i fi: del 5/10/2021 al 29/07/2021

ESTRUCTURA DEL PLA D'ESTUDIS

Mòdul	Crèdits	Caràcter
Auditoria aplicada	9	OB
Comptabilitat financera superior i altres marcs normatius	12	OB
Normes internacionals d'auditoria (NIA-ES)	9	OB
Normes internacionals de comptabilitat (NIC/NIIF) i consolidació	6	OB
Altres matèries comptables i tecnologia de la informació	12	OB
Treball final de màster	6	OB
Fiscalitat empresarial i marc legal de les situacions concursals	6	OT*
Pràctiques externes	6	OT*
Responsabilitat social corporativa i informes de sostenibilitat	6	OT*

* Assignatures optatives a escollir | OB: obligatori | OT: optatiu

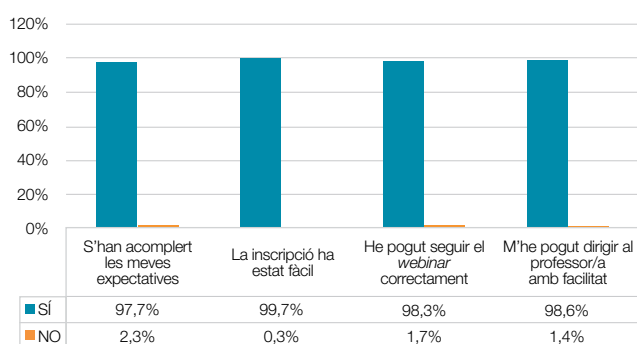
d'actualització com de cursos d'especialització de mitja i llarga durada, l'evolució de la pandèmia no n'ha afavorit la realització, i s'ha convertit en un element marginal de la formació del Col·legi.

Tot i implementar totes les mesures que en cada moment han determinat les autoritats sanitàries pel que fa a l'aforament, prevenció i higiene necessaris, durant el tercer quadrimestre del 2020 només es van dur a terme 46 cursos presencials, amb un total de 410 participants. D'aquest total, 206 inscrits, el 50%, van assistir a cursos

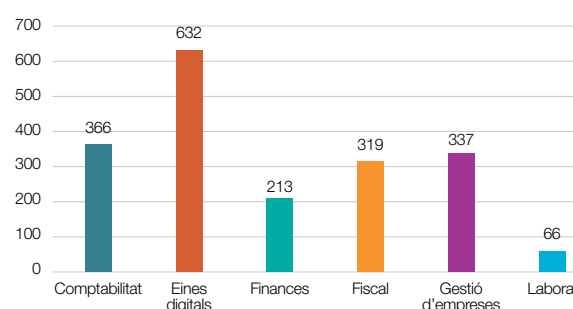
realitzats al mes de setembre, abans que comencessin de nou les restriccions més severes.

El gener del 2021, i coincidint amb la realització dels cursos habituals de tancament, comptable i fiscal, obligacions de béns a l'estranger, estimació objectiva, etc., s'han ofert cursos en doble format, és a dir, els participants podien triar assistir presencialment al Col·legi o seguir-los *on-line*. Però l'experiència no ha reeixit, ateses les circumstàncies sanitàries, i els assistents no han arribat als 60. ■

Enquesta de satisfacció

Cursos gratuïts 4/2020-2/2021

SALVADOR ALEMANY, PRESIDENT DE LA COMISSIÓ D'ECONOMISTES D'EMPRESA DEL COL·LEGI D'ECONOMISTES DE CATALUNYA

“Volem estimular la consciència de col·lectiu dels economistes d'empresa”

CLARA BASSOLS

*Periodista i responsable de
Premsa i Comunicació
cbassols@coleccionistes.cat*

El desembre passat es va constituir la Comissió d'Economistes d'Empresa del Col·legi d'Economistes de Catalunya (CEC), hereva del grup de treball del mateix nom. Salvador Alemany, empresari de coneguda trajectòria i col·legiat de mèrit del CEC, n'és el president.

Quin és el principal objectiu de la Comissió d'Economistes d'Empresa?

Continuant la tasca del grup de treball, la Comissió vol identificar el nombre i les característiques dels col·legiats que treballen en empreses, assumint com a primer objectiu l'estímul de la “consciència de col·lectiu” o “sentit de pertinença”, que entenc que no tenim al mateix nivell que altres titulats universitaris. Considero que aquesta consciència és fonamental per a una adequada interacció entre el col·lectiu i el Col·legi, i també, per a l'augment de la col·legiació dels nous llicenciats que es proposin treballar en el món de l'empresa. Tot plegat ha de redundar en benefici del prestigi de l'economista d'empresa i en l'adequació de la formació professional orientada des del Col·legi.

Com es pot fomentar aquest sentiment de pertinença?

No hauria de ser difícil entendre'n la necessitat, i penso que l'objectiu s'assolirà valorant el títol com un actiu de la nostra autoestima personal i col·lectiva. En la presentació de la nova Comissió, observava que si preguntem a un universitari de què treballa en una empresa, la resposta de la majoria de professionals contindrà habitualment el seu títol: arquitecte, enginyer, advocat..., però difícilment serà aquesta la resposta que sentirem

d'un economista d'empresa, perquè tendim a contestar amb el nom del departament o només amb el càrrec, a diferència del que sol fer un economista acadèmic, un macro-economista o un actuari, que són conscients de la importància del títol per exercir el seu càrrec. La majoria dels economistes que treballen en una empresa tenen la sensació que no cal ser precisament economistes per fer el que fan i que amb qualsevol altra llicenciatura els haurien contractat. Opino que hem de corregir aquesta singularitat i valorar el nostre títol, començant per fer-lo constar si és possible en la targeta de presentació professional, damunt o al costat del càrrec.

La Comissió s'organitza amb un comitè permanent i un senat. Quin paper hi tindrà cadascú?

Cal dir que la Comissió està oberta a tots els col·legiats que s'identifiquin amb aquesta definició i col·lectiu. El Senat, format pels guardonats i guardonades amb el reconeixement d'economista d'empresa de cada any, és un òrgan qualificat per assessorar la Junta del Col·legi sobre la filosofia i l'estratègia que ha de seguir la Comissió en el compliment dels seus fins. El Comitè permanent estarà format per un nombre reduït de membres delegats de la Comissió. Tindrà la tasca de concretar i executar les línies d'actuació acordades per la Comissió.

“El prestigi d'una professió es fonamenta en els seus referents i s'edifica en la qualitat d'uns professionals amb una formació permanentment actualitzada”

Els i les joves economistes també tindran un rol important a la Comissió?

Aquest és el propòsit, perquè d'elles i d'ells depèn el futur de la professió i òbviament del mateix Col·legi. Però el protagonisme dels joves en una comissió que es defineix oberta dependrà del compromís i les ganes que ells hi posin. Espero que vulguin tenir una representació significativa en el Comitè permanent, i puc assegurar que les seves iniciatives seran escoltades i secundades. Els joves i els futurs economistes han de ser els principals beneficiaris del prestigi de la professió.

La Comissió dissenyarà accions que facilitin la millora i el prestigi de la professió?

Aquesta és una part essencial de la missió del Col·legi i s'hi ha de seguir insistint. El prestigi d'una professió es fonamenta en els seus referents i s'edifica en la qualitat d'uns professionals amb una formació permanentment actualitzada. Tenim a Catalunya grans referents d'empresaris i executius formats en facultats i institucions de prestigi internacional.

Davant l'actual situació d'incertesa, vostè defensa que és l'hora de “l'intra-emprenedor”. Ens pot ampliar aquest concepte?

L'impacte de la crisi sanitària en tot el teixit empresarial serà tan important que obligarà les empreses a activar una capacitat de reacció extraordinària, però no és només la crisi sanitària i els efectes de la preocupació mediambiental creixent el que ens avisa de la necessitat de reaccionar; arriben també grans canvis de naturalesa tecnològica.

En aquestes circumstàncies, la capacitat de reacció s'haurà d'imposar a la planificació prèvia, i aquesta reacció requerirà dedicar mitjans i directius, amb responsabilitats específiques, per imaginar el nou futur i estu-

diar el projecte de transformació de l'empresa. Als col·legues empresaris que ara temen pel futur dels seus negocis, els pregunto: quant temps i quants mitjans dediqueu a tractar de recuperar un passat que difícilment pot tornar a ser com era i quants a imaginar i redissenyar el futur del vostre negoci? Cal reflexionar sobre això.

Per a aquesta transformació, cal mobilitzar tot el talent disponible dins de l'empresa, ja que el procés s'haurà de basar en els punts forts de l'empresa i qui millor els coneix és el mateix equip. Ells han de ser els "intraempre-

nedors", perquè també són els que poden generar amb fonament les projeccions de futur i les expectatives necessàries per tal que els inversors segueixin donant suport al projecte. No cal dir que penso que els economistes de l'equip de l'empresa són els que estan en millors condicions formatives per assumir el rol i l'actitud d'intraemprenedors.

Cal potenciar la formació en l'àmbit empresarial des del Col·legi?

El Col·legi desenvolupa una àmplia oferta d'actualització de coneixements per als seus membres. La Comissió ha de potenciar i

orientar aquesta formació, especialment en aspectes relacionats amb el lideratge, el *management* i la digitalització de l'empresa, a partir de l'experiència dels mateixos col·legiats.

Finalment, què li diria a un col·legiat o col·legiada per convèncer-lo d'impli-car-se en la nova Comissió d'Economistes d'Empresa del Col·legi?

Li diria que és la millor manera de posar en valor la seva experiència i l'esforç realitzat en la seva formació, amb el suport de tota la força corporativa dels col·legues i del Col·legi. ■

L'economista i els principis deontològics del Col·legi

ANTONIO ARGANDOÑA

Economista i president del Comitè de Normativa i Ètica Professional (CNEP)
argandoña@iese.edu

La funció social de l'economista recull l'impacte que tenen els seus professionals en els seus clients i en la societat. Si no existissin els economistes, qui ocuparia el seu lloc?, quines dificultats tindria la societat si ningú fes les feines que ara fem els economistes?

El lector em contestaria que moltes d'aquestes feines les fan, de fet, altres persones que han adquirit les qualificacions i l'experiència necessàries, sense tenir la titulació que la llei ha exigit per ser anomenat *economista*. És veritat: la funció social s'atribueix no a qui aconsegueix un títol universitari, sinó a qui exerceix la professió: a qui va adquirir al seu dia uns coneix-

xements i tècniques, els va actualitzar, va desenvolupar les seves capacitats i habilitats intel·lectuals i operatives i avui conjuga tot allò amb l'experiència, que li permet ajudar les organitzacions a resoldre problemes complexos, econòmics, socials, humans i ètics.

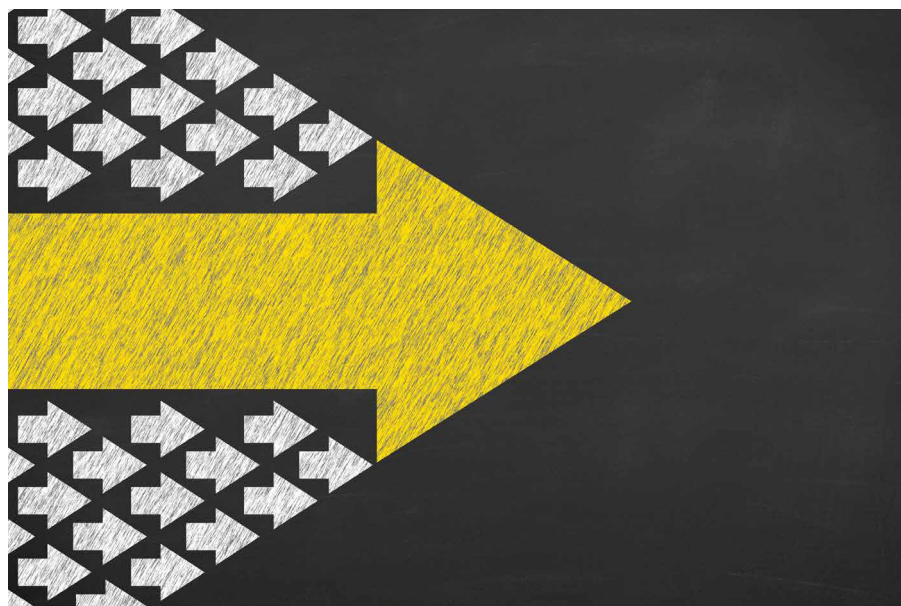
Això configura la imatge (ideal) de l'economista: visió ampla dels problemes, però prestant atenció al detall; estar al dia dels coneixements i tècniques, però també dels problemes del seu entorn; humilitat per reconèixer la necessitat de millorar continuament i deixar-se ajudar; saber sortir d'allò establert quan els problemes exigeixen una mirada nova; curiositat multidisciplinària, perquè els problemes reals no són solament econòmics; actuar amb rigor i mètode en la recerca de la informació i en el procés de treball...

Quin paper té l'ètica en la tasca de l'economista? L'ètica és la que ens indica si les nostres actuacions són o no conformes amb el que és bo. Bé, per a qui? Primer, per a l'economista: no allò que sigui més rendible o li proporcioni més satisfacció, sinó allò que el faci millor persona i millor professional. Segon, per als seus clients i col·laboradors, perquè no n'hi ha prou que els resultats siguin rendibles, sinó que han de ser també justos i sostenibles. I, d'aquesta manera, també està aconseguint el que és bo per a la societat.

El Col·legi d'Economistes de Catalunya va aprovar el 1998 uns principis deontològics que serveixen "com a norma de conducta professional" per ajudar a prendre decisions "en les relacions professionals que habitualment mantingui l'economista, ja sigui en el si d'una empresa, amb altres economistes, amb els clients, amb altres professionals o amb el Col·legi". Són principis, és a dir, normes d'actuació bàsiques però molt generals, que serveixen, sobretot, per cridar l'atenció de l'economista sobre el que ha de fer o no.

Per exemple, el principi de diligència estableix que "l'economista durà a terme el seu treball amb la màxima diligència possible, procurant respondre als estàndards tècnics i professionals". És l'economista el que ha de decidir, en cada cas, quina és aquesta màxima diligència possible i quins són els estàndards que ha de seguir. I és probable que dos economistes donin respostes diferents en casos semblants. En tot cas, els principis serveixen per cridar l'atenció sobre alguna cosa que és important per a la feina de l'economista i, a llarg termini, per la seva qualitat com a professional: ha de ser ètic, no perquè ho mani la llei o perquè ho reclami la societat, sinó perquè s'ho exigeix a si mateix com a persona i com a professional. Els principis deontològics del Col·legi li ho recordaran sempre. ■

“L'economista durà a terme el seu treball amb la màxima diligència possible, procurant respondre als estàndards tècnics i professionals, i decidint, en cada cas, els que s'han de seguir”

MIREIA CAMMANY, DIRECTORA GENERAL ADJUNTA
D'EPI INDUSTRIES FAMILY OF COMPANIES, SL

“La sostenibilitat forma part de la nostra estratègia”

ARTURO DE LAS HERAS

Economista i membre de la Comissió d'Economia i Sostenibilitat del Col·legi d'Economistes de Catalunya
aheras@economistes.com

Quins ODS són els que esteu treballant a l'empresa? Estan alineats amb l'estratègia empresarial?

L'any 2019 incorporem l'Agenda 2030 als Plans Estratègics i identifiquem:

- Tres ODS genètics, aquells que estan presents en l'ADN de la nostra cultura organitzativa i que s'identifiquen amb nombroses accions realitzades al llarg de la nostra història. Són l'ODS 3 (Salut i benestar), l'ODS 4 (Formació de qualitat) i l'ODS 5 (Igualtat de gènere).
- Tres ODS de negoci, aquells en què podem incidir, directament nosaltres i indirectament a través dels nostres clients, amb els productes i serveis de la nostra cartera. Són: el 6 (Aigua neta i sanejament); el 7 (Energia assequible i no contaminant) i el 12 (Producció i consum responsables).
- Un ODS institucional, el 17: aliances pels objectius que integra la cohesió de totes les nostres accions de difusió de l'Agenda 2030.

La sostenibilitat forma part de la nostra estratègia empresarial, com a valor del Grup i per ser present en el nostre Propòsit Corporatiu: “ajudar la indústria a construir un futur sostenible”.

Quin ha estat el procés que heu seguit per determinar que els vostres ODS són aquests?

Els ODS genètics sorgeixen de les Memòries RSC d'EPIfoc. Els ODS de negoci sorgeixen fruit d'una anàlisi per part del Comitè de Direcció. I l'ODS institucional aflora arran de l'organització d'un acte amb clients i proveïdors: “EPIfoc: el repte dels ODS com a oportunitat de negoci”, també.

Quina ha estat la motivació per la qual heu volgut treballar els ODS?

La motivació sorgeix de l'ADN del mateix Grup Familiar, perquè ja la primera generació tenia

Participants a l'acte organitzat per Epi Industries el passat mes de setembre

una sensibilitat especial per la sostenibilitat i la RSC.

Com s'ha liderat la implementació interna del projecte?

El 2019 es van organitzar sessions a tot el personal per donar a conèixer l'Agenda 2030 i els ODS EPIfoc. L'estiu del 2020 hem començat a treballar, amb equips integrats per personal del Grup, l'avaluació de la sostenibilitat de clients, proveïdors i de la cadena logística.

Quines barreres i oportunitats heu detectat per poder avançar en el projecte dels ODS?

Les barreres principals són el desconeixement de l'Agenda 2030 i el cost inicial d'implantar accions sostenibles. Les oportunitats principals són la sensibilitat creixent de la població i l'aparició de nous negocis vinculats a la sostenibilitat.

Quant de temps fa que teniu implantats i trebal·leu els ODS? Teniu reporting de seguiments d'objectius?

Els tenim implantats des de finals del 2019. A inicis del 2020 vam començar a identificar indicadors per mesurar-los i en breu fixarem les fites per al període 2021-2023. De moment no tenim reporting.

Quin ha estat el balanç cost-benefici? L'heu mesurat econòmicament?

Com que no disposem encara de tots els indicadors, no s'ha pogut mesurar. Ho farem a mitjà termini.

Heu fet alguna acció de comunicació externa?

El 2019 i el 2020 hem sortit en diferents articles de diaris (*9Nou* del Vallès Oriental i *El Periódico de Catalunya*), i també a través de LinkedIn, de la nostra web i del nostre blog. També hem presentat ponències en diferents jornades organitzades per la Fundació Pimec, la UB i la FEFAC.

Coneixeu o heu rebut alguna ajuda econòmica publicoprivada?

Fins ara totes les accions s'han finançat amb recursos propis. El 2021 demanarem ajuts de fons europeus per a noves inversions en parcs fotovoltaics propis.

Com afectarà el COVID-19 en els ODS?

En el nostre cas ha frenat i ajornat alguns projectes d'implementació i difusió dels ODS, però d'altres els hem mantingut, com la construcció del nostre propi parc fotovoltaic l'estiu passat. Pensem que la COVID-19 pot esdevenir un accelerador de l'Agenda 2030 en posar en evidència la nostra vulnerabilitat.

Voleu afegir alguna cosa més?

Agrair la difusió de l'Agenda 2030 a partir d'aquestes entrevistes. És fonamental per donar a conèixer els ODS, perquè moltes empreses ja fan accions alineades amb molts d'aquests objectius, però sense ordre, sense fites i sense un pla concret que permeti aconseguir millorar a curt, mitjà i llarg termini, la sostenibilitat del nostre planeta. ■

IX Congrés ACCID i APC

“La Informació Corporativa i el Controlling post Covid-19”

Format híbrid (presencial-on line)

3 i 4 de juny de 2021

UPF-Barcelona School of Management
C/Balmes, 132-134-08008 Barcelona

www.accid.org/ix-congres/

Trobada de professionals, acadèmics, empreses i Administracions Públiques

Es tractaran els següents temes:

Comptabilitat Financera, Reforma Comptable, Informació no Financera, Valoració d'empreses i intangibles,
Comptabilitat Pública, Compliance, Nou Reglament d'Auditoria, Big Data, Noves competències i Nous escenaris post Covid-19, ...

Organitzen:

Col·legis fundadors:

Col·legi
de Censors Jurats
de Comptes
de Catalunya
=
EL C0L·L3G1

Suports institucionals:

Informació ACCID:

Edif. Col·legi d'Economistes de Catalunya · Plaça Gal·la Placidia, 32, 4a · Planta · 08006 Barcelona · Tel. 93 416 16 04 extensió 2019 · info@accid.org

Coneixements a disposició dels col·legiats

VÍDEOS I DOCUMENTACIÓ CONFERÈNCIES I ACTES

▶ CANAL YOUTUBE
DEL COL·LEGI

ECONOMIA CATALANA

▶ Perspectives economicofinanceres al tancament de l'exercici 2020. L'any que vam viure perillosament

▶ Repensant el futur econòmic basant-nos en la situació actual

▶ El repte de les dades de la COVID-19: un canvi de paradigma en el món de la informació

VIDA COL·LEGIAL

▶ L'economista d'empresa. Consciència de col·lectiu

▶ Tertúlia al voltant dels relats "Crònica d'una descoberta" i "A la recerca de la cigonya"

▶ Guardons Economistes 2020

INTERNACIONAL I UNIÓ EUROPEA

▶ European Green Deal: una oportunitat per a les pimes d'esdevenir sostenibles. Finances sostenibles

▶ European Green Deal: visió des de Catalunya i des de la Unió Europea

▶ DOCUMENTACIÓ
Lluís Planas

ACTUACIONS JUDICIALS, PERITATGES I ADMINISTRACIÓ CONCURSAL

▶ Plataforma e-justícia per a economistes

EMPRESA I RELACIONS LABORALS

▶ Guia sobre mercados cotizados para pymes (Consejo General de Economistas)

▶ Present i futur del mercat laboral. Headhunters

ECONOMIA DE L'ESPORT

▶ Incidència econòmica de la COVID-19 en les lligues de futbol professional europeu

DOCUMENTACIÓ
↓
José Mª Gay de Liébana

CONeixEMENT I INNOVACIÓ

▶ Creació i destrucció de riquesa a l'economia del coneixement (els intangibles com a factors fonamentals de la creació de riquesa)

▶ Creació de riquesa basada en el coneixement: els actius intangibles com a palanques del valor futur de les empreses

DOCUMENTACIÓ
↓
Julià Manzanás

DOCUMENTACIÓ
↓
Gian-Luis Ribechini

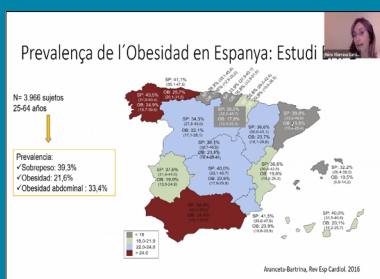
SOSTENIBILITAT I AGROALIMENTÀRIA

▶ Què mengem? Alimentació i exercici físic en temps de la COVID-19

DOCUMENTACIÓ
↓
Dra. Victoria Pons

▶ Què mengem? Obesitat: estratègies i grans reptes en el seu tractament

DOCUMENTACIÓ
↓
Dra. Villarrasa

▶ Balanç elèctric 2019 i novetats rellevants del 2020

DOCUMENTACIÓ
↓
Josep Maria Salas

DOCUMENTACIÓ
↓
Irene Bartol

DOCUMENTACIÓ
↓
OMIE

▶ Debat d'experts: "COVID-19 i contaminació de l'aire i viceversa"

DOCUMENTACIÓ A DISPOSICIÓ DELS COL·LEGIATS

ECONOMIA CATALANA

Retorn al futur: escenaris econòmics 2021

CONEIXEMENT I INNOVACIÓ

Ressenya de la sessió "Joves i talent: cultura empresarial i emprenedoria"

Noticiari RTD n. 17. Febrer 2021. "Capital risc, però amb menys risc"

AUDITORIA I COMPTABILITAT

Modificación del Plan General de Contabilidad

Noticiari RTD n. 17. Febrer 2021. "El mostreig, un maldecap per a l'auditor"

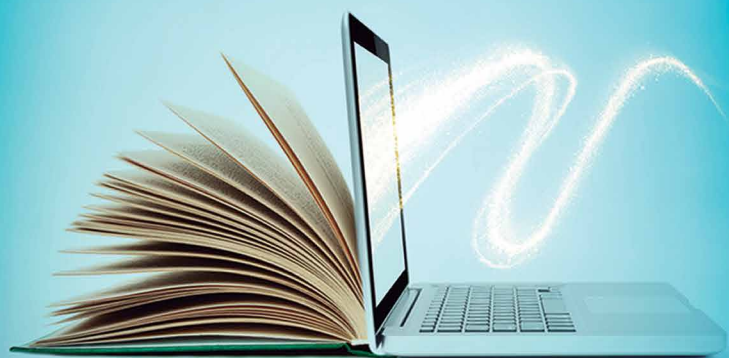
Documentació aportada per Ana Moreno Artés en la sessió tècnica d'auditoria "El paper de l'auditor privat en el sector públic. Una oportunitat per al petit auditor"

Documentació aportada per Gemma Soligó en la conferència "El tancament comptable de l'exercici 2020"

Documentació aportada per Ana Manzano en la sessió tècnica d'auditoria "El nou reglament d'Auditoria"

Informàtica³

Especialistes en transformar Pimes, del manual al digital.

Informàtica3, empresa de software de gestió especialitzada en Pimes, **t'assessora i acompanya** en la teva transformació digital.

+ 40 anys acompanyant a Pimes.
+ 35.000 usuaris digitalitzats.

40
ANYS

Sol·licita informació sense compromís!

www.info3.cat | 972 600 800

ACTUACIONS JUDICIALS, PERITATGES I ADMINISTRACIÓ CONCURSAL

Crisis empresarials i flexibilització dels concursos de creditors

Pre-pack concursal: directrius per al procediment de tramitació

Noticiari RTD n. 17. Febrer 2021. "El principi de 'pacta sunt servanda' davant la clàusula 'rebus sic stantibus' i la necessitat de l'informe del pèrit economista"

FISCAL

Noticiari RTD n. 17. Febrer 2021. "Miscel·lània de normes tributàries"

Documentació aportada per Raquel Jurado en la sessió temàtica "Dissolució del condomini"

Documentació aportada per Jordi Bertran en la sessió temàtica "Novetats fiscals 2021"

Documentació aportada en la sessió temàtica: "Repàs a la darrera jurisprudència tributària més destacada"

JURISPRUDÈNCIA ESTATAL I AUTONÒMICA:

Índex Desembre 2020

Recull Desembre 2020

SESSIÓ INFORMATIVA AEAT: "NOVETATS EN LES DECLARACIONS INFORMATIVES 2021"

Documentació Campanya declaracions informatives 2020 Novetats

Documentació Novetats tècniques informatives 2020

Documentació Solucions per a tràmits electrònics amb AAPP

TURISME

Noticiari RTD n. 17. Febrer 2021. "INDESCAT publica per primer cop el compte satèl·lit de turisme de Catalunya"

RETAIL

Noticiari RTD n. 17. Febrer 2021. "Comerç, ciutats i pandèmia. Noticiari Comissió de Retail"

ECONOMISTES BAN

Noticiari RTD n. 17. Febrer 2021. "41a edició del Fòrum d'Inversió de Finançament d'eMonkeyz Club"

ALTRES TEMES

Programa 2n trimestre. VII Cicle de Conferències de la Comissió Intercol·legial

L'impacte dels hàbits saludables en l'esperança de vida

SALUT

Noticiari RTD n. 17. Febrer 2021. "La transformació del sistema públic de salut post-COVID"

EMPRESA

Ressenya de la sessió "Emprenedors: joves amb projectes propis"

ERTO: al·livi normatiu i inseguretat jurídica

Noticiari RTD n. 17. Febrer 2021. "Visió actual sobre l'emprenedoria femenina: reptes i oportunitats"

SOSTENIBILITAT I AGROALIMENTÀRIA

Noticiari RTD n. 17. Febrer 2021. "Balanc elèctric del 2019 i novetats rellevants del 2020"

Noticiari RTD n. 17. Febrer 2021. "Com ha impactat la COVID-19 en el mercat dels fruits secs"

PUBLICACIONS DEL COL·LEGI

REVISTA TÈCNICA
DIGITAL N. 16
NOVEMBRE 2020

REVISTA TÈCNICA
DIGITAL N. 17
FEBRER 2021

REVISTA
ECONÒMICA DE
CATALUNYA N. 81

REVISTA
ECONÒMICA DE
CATALUNYA N. 82

INFORMATIU DE
L'ECONOMISTA N. 173

INFORMATIU DE
L'ECONOMISTA N. 174

VERSÍO ANGLÈS
N. 81

VERSÍO ANGLÈS
N. 82

MIRAVÉ
CO

ODONTOLOGIA 360°

Entre d'altres especialitats:

Ortodòncia invisible
Odontologia Infantil
Odontologia Integrativa

Disposem d'un servei de gestió de l'ansietat dental

Serveis sense cost per col·legiats i familiars (mateix domicili):

Visites Odontològiques
Higiene dental anual
Visites odontològiques urgència
Rx intra-orals
Tarifes preferencials per la resta de tractaments

C/Muntaner 239 Telf. 93 200 93 39

Ens hem unit, hem ampliat i seguirem creixent plegats

www.mirave.es

Col·legi d'Economistes de Catalunya

*Al servei dels professionals
de l'economia i de l'empresa*

www.coleconomistes.cat

Seu de Barcelona

Pl. Gal·la Plàcidia, 32
08006 Barcelona
93 416 16 04
cec@coleconomistes.cat

Seu de Girona

C/ Joan Maragall, 44-46, ent. 3a
17002 Girona
972 21 45 33
girona@coleconomistes.cat

Seu de Lleida

C/ Pere de Cabrera, 16, 1r G
52001 Lleida
973 21 06 33
lleida@coleconomistes.cat

Seu de Tarragona

Rambla Nova, 58-60 5è A
43004 Tarragona
977 21 70 42
tarragona@coleconomistes.cat